

Tiadlan¹ - kivonat

A Velerian-tenger mentén húzódó Elya és Hedrag töredezett, ősreg láncai a kétezer láb magasságot sem érik el. Északi oldalukat egészen a tengerig bükk-, nyír- és juharerdők borítják, melyek őszi éjjelen vörösen izzanak, ahogy lombjukat megfesti az első fagy. A Velerian-tengerbe ömlő vizekben nyár elején angolnák és lazacok tartanak ívóhelyeikre, a hangás mezőkön szarvasok és wargok kószálnak.

A Hármaskirályság sokszínűsége, különös hagyományai gyakorta ejtik ámulatba az idegenből jötteket... ha valaki a Dwyll Unió vagy Ilanor felől lépi át a határt, hetekig utazhat az erv lovagok birtokain át vezető kiváló utakon anélkül, hogy néhány kóbor harcművésztől és niarei vonásokat viselő kereskedőtől eltekintve bármi különössel találkozna; bár a hegyvidékeken elő-előfordulnak rablótámadások. Vidéken olcsó az élelem és a szállás az egyszerű, de otthonos országúti fogadóknál, a használati tárgyakat azonban borsos áron adják. A nagyvárosokban ennek éppen a fordítottja jellemző: itt érdemes különféle tárgyakat vásárolni, nemcsak kedvező árak miatt, hanem mert ezek általában tartós, jó fogású és célszerűen kialakított eszközök – legyenek akár konyhaedények vagy fegyverek.

Tiadlanban különböző kultúrák keverednek, és élnek együtt. Ez az öltözködés, az étkezés, és a mindennapi élet egyéb területein is furcsa szokásokat alakított ki, nem szólva a tiadlani írásbeliségről. Bár Tiadlan népe erv nyelvű, pyarroni betűs írást használ, a szövegek megfogalmazása annyira tömör, hogy a külszóiak nemigen értik a levelek, okiratok lényegét. A tiadlani írás külalakja is sajátos: magas írásjelek és alul-felül lendületesen kifuttatott vonások jellemzik. Ennek egyik oka, hogy a királyságban jobbra tust és írónádat használnak, nem pedig lúdtollat. Erv beszédüket könnyű felismerni a sajátos, éneklő hangsúlyozásról és a számtalan nara eredetű szóról; némelyek ezt a dialektust már „slan nyelvként” említik.

Az építészetre is erős hatást gyakoroltak a niarei bevándorlók. Az épületek tartószerkezetét kő- vagy festett faoszlopok alkotják, ennek közeit téglával vagy áttört deszkázattal töltik ki. A szabadon álló lakóházakat fából épült tornác veszi körül. Meglepően bonyolult és könnyed egy ilyen ház tetőszerkezete, többszintes, értő gonddal faragott gerendákból álló mestermű fiatornyokkal, gyakran vörösre vagy kékre festve, és mázas cseréppel fedve. Az épületet ápolt kert veszi körül – még a zsúfolt városokban is igyekeznek minden tenyérnyi szabad földdarabot művészi igényességgel kihasználni. A házak belső terében visszafogott, nyugodt hatásokra törekszenek, amit a természetes színek hangsúlyozásával, a bútorok célszerű elhelyezésével érnek el. Ez a gondolkodásmód egyébként is jellemző a tiadlani kézművesség igényesebb felére. Tárgyaik szinte dísztelenek, ám arányosak és finoman megmunkáltak; mindig öröm kézbevenni és használni azokat.

Mindkét nembeliéknél előfordul, hogy hajukat hosszúra növesztik, és szoros, fejhez simuló kontyba vagy fonatba fogják össze. Jellegzetes női hajviselet az egyetlen ostorszerű hajfonat, amelyet aztán többszörösen körültekernek a fejen. A tiadlani férfiak jó része rövidre nyíratja üstökét, avagy kiborotváltatja a homlokát és feje tetejét, és csak egyetlen hosszú tincset hagy meg – esetleg még annyit sem. Arcukat rendszerint borotválják, az idősebbek néha vékony bajuszt vagy szakállt növesztenek.

Tiadlan lakosságának nagy része pyarronitának tekinthető, ám a Szent Város térítőinek szorgos munkája nem járt teljes sikerrel: a nép körében legkedveltebb három istenség kultuszában számos helyi hagyomány megőrződött. A niarei és ulu istenek hite már régen a múlté, de legendáik tovább élnek a hegyi kolostorok filozófiai tanításában, közszájon forgó példabeszédekben.

¹ Északföldre - Szürkecsuklyás Testvériség

Ville istennő lénye és kultusza szinte teljesen megegyezik Arelével. Templomai nincsenek, papjai és papnői csavargóelkű, felforgató jellemek, akik főleg a Sóljomszív irányzathoz tartoznak. Az osztály legszegényebb rétegét alkotják, egyszerre vándor bölcselők és hirtelen haragú kardforgatók. Bárki rátermett férfit és nőt soraik közé fogadnak, ha felfedezni vélik rajta az istennő kézjegyét. Hívei főként a harcosok, kisebb számban a harc- és kardművészek közül kerülnek ki, de hozzá fordul az országúti csavargók, erdei zsványok és kalandorok jó része is.

Nastar, a Krad attribútumaival felruházott Tanító nemcsak a tudományok istene, hanem a mesterségbeli tudás és a furmányos technikai elgondolások atyja is. Ő a könyveléseket vezető, bankházakban pénzt számoló, írni, olvasni tudó kereskedők patrónusa éppúgy, mint a kolostorok szépen gondozott kertjeiben bölcselkedőké és az önálló műhellyel rendelkező városi kézműveseké. Papjai vezetik a királyi kancelláriát, ők állnak a városi tanácsok irattárainak, hivatalainak élén, mindenféle rendű és rangú iskolát tartanak fenn, templomaik és kolostoraik pedig hiteleshelyként is szolgálnak. Hívei közé tartoznak a királyi udvar és a hatalmas városok hivatalnokai is. Talán ennek köszönhető, hogy a tiadlani egyházmegyéék élén is Nastar főpapjai állnak. Egyházának tagjai között kevés az alacsony sorból származó: templomai többnyire, míg paplovagi rendjei kizárólag csak az előkelők fiait fogadják be, így felszentelt papjainak száma a közigazgatás intézményein kívül, a nagyvárosoktól távolodva elég csekély.

Velar, az Úr hitét követik legtöbben Tiadlanban. Hozzá imádkoznak csata előtt a lovagok és esőért, jó termésért a földművesek, hisz ő a Teremtés és a Pusztítás Ura. Híve sok harcművész, kardművész és harcos, de nagyszámú iparos és kiskereskedő is. Személye nemcsak a pyarroni Kyellel azonosítható, hanem a kyr sorskovács Weilával is, mert hívei őt a múlt és jövő urának, kezét a sors kezének, akaratát a világ moztatójának tartják. Kultusza legerősebben a Velerian-tenger mellékén mutatja a kyr örökség nyomait. Templomai mindenütt megtalálhatóak az országban, a nagyvárosok peremén ugyanúgy, mint a kis falvakban, a lovagvárakban vagy épp a zord hegyek között. Szigorú, ám igazságos papjai mind az előkelők, mind a köznép szívéhez megtalálták az utat. Övék a jogszolgáltatás feladata a teljes királyságban.

Helyi termékenység-istennők kultuszai is fellelhetőek az ország eldugott vidékein, akiknek alakját az egyház több-kevesebb sikerrel igyekszik Ellanával azonosítani. Ezek a megtúrt, apró istenségek meglehetősen ártalmatlanok és jószándékúak; tiszteletük sok esetben a hagyományos népi ünnepekre korlátozódik, vagy már csak a hiedelmek mélyén őrződött meg. Kultuszuk fenntartásáról csupán falusi javasasszonyok vagy boszorkák gondoskodnak.

Tiadlan konyhája egészséges és ízletes. Könnyű, sokféle fűszerrel ízesített fogásokat, nyílt tűzön és serpenyőben sült húsokat fogyasztanak, ellenben szinte nem ismerik az édességeket.

Niaréből származik a teacerje is, amelynek sok különleges fajtáját azonban már a Yian-Yiel innenső oldalán nemesítették ki. A tea az egész országban kedvelt ital – nem úgy, mint a bor. Habár Ryek korában még híresek voltak a zighroati ültetvények, a később betelepülő népek nem értettek a szőlőműveléshez; a borászat lehanyatlott, és igény híján nem is támadt föl többé. Mindmáig népszerűek viszont a különféle gyümölcspálinkák és a rizsbor.

Ottenby városa [P.sz. 3694-ben]

A város Tiadlan északi részén, a Köves-Elya lábánál, egészen lenn a Velerian-tenger partján fekszik, a part mentén végighaladó kereskedelmi/hadi út mentén. A háborús csapatmozgások miatt jelenleg a legbiztonságosabb közlekedési lehetőség az Unió többi állama felé, mivel a hegyeken kevés helyen lehet átjutni erre az oldalra, ott pedig más városok állnak, jobb állapotú erődítésekkel. Pozíciója ez alapján elég jól védett a természeti akadályok miatt, nagyobb seregek tőle mindkét irányban messze keletre vagy nyugatra tudnak csak átkelni az Elyán, nehezen és sok idő alatt. Emiatt most fontos állomása lett az elsősorban Ilanor felől beáramló utánpótlásnak, legyen az fegyver, élelmiszer vagy más felszerelés.

Az Ottenby-től délre magasodó Köves-Elya lejtőin fát vágnak és nevelnek, amelyet saját házaik építésére, hajóik javítására és pótlására, valamint délre szállítva a síkvidék házaikak belső díszítésére használnak. A város **kereskedőházai** közül kettő is ebből szerezte vagyonát, az **Irimar-ház** erdeiből díszítésre alkalmas faanyag, valamint juharszirup kerül a szekerekre; a **Krairkin-ház** pedig az építőanyag (mind váz, külső és belső célra) szállításának jogát bírja.

A hegy gyomrából helyenként só, másutt ércek kerülnek elő, ezek feltárására bányatelepek jöttek létre a hegyoldalba. A só nem olyan tiszta és szép, mint a szomszédos Hedrag-hegység lelőhelyein, de még így is szép bevételt tud termelni. A vasérc kezd fogyni Ottenby bányáiból, de a LaTrienor-ház kutatóvái nemrég tártak fel egy új réztelért, amely ígéretesnek tűnik. Nemesebb érceket eddig nem találtak a város földjein. Az érceléreket kísérő fél- és nemes drágakövek feldolgozása szigorú monopólium, amelyet századok óta a **Tak-család** birtokol a városban.

Lakossága mintegy 15-17.000 fő békeidőben, ennek megfelelően a város maga szélesen terül el a parton és kúszik befelé a hegy irányába. Tiadlan többi részéhez hasonlatosan az erv és ulu rassz az általános, jelentős niarei keveredéssel. A város épületeinek képe is ezt tükrözi, békésen megférnek a fából épült, kisebb-nagyobb pagodatetős és a követ nagyobb mennyiségben használó tömörebb összhatást keltő házak, paloták is; a stílusok nem különülnek el városnegyedek szerint, hanem egy negyeden belül is harmonikusan összeolvadnak.

A városon kelet-nyugat irányban húzódik át a főutca, melyről északra a kikötő felé visznek kisebb utcák, illetve délnek fordul le egy szélesebb sugárút a déli kapuhoz, amiből aztán a többi kisebb-nagyobb út ágazik tovább. Az utak közé több park és tér fészkelődik be, egy nyugodt, boldog, természetközeli város képét alkotva.

Kikötője egy kerek öböl mélyén ül. Könnyed halászbárkái a tengerről szerzett halakkal és más vízi jószágokkal látják el a városiakat, hosszabb utakra nem szívesen vállalkoznak. A szomszédos városok megközelítése a jó úton könnyebb, mint a Velerian-tenger olykor szeszélyes hullámain, messzebb északra pedig kevés úticél akad. Két-három nagyobb hajó van, melyeket kalmárurai fenntartanak és hónapos utakra kiküldenek, ezek Ilanorral tartják a kapcsolatot. Laern Ógier a Tuggar-szigetek üres romjain túl, jó 500 mérföldre várja Ottenby érceit és más értékeit, Corwalnech megközelítéséhez pedig egész Ilanort meg kell kerülni, ám onnan már nagy tenger- és óceánjáró hajók viszik tovább a holmikat.

Középen, a mélyebb vízben állnak a nagy mólók, minden kereskedőháznak megvan a sajátja, melyet a legjobban kedvel és amelynek a fenntartásában részt vállal. Az öböl széle felé haladva a mólók egyre kisebbek, egyre kevésbé jó állapotúak, ahogy a halászok sorolódnak jövedelem szerint.

A kikötő közepén áll **Antoh szentélye**, amely a kikötő öblébe benyúló kis földnyelven álló szerény épület. Füves terület, rajta félköríves oszlopsorral, ami kőlapokból álló tetőt tart, alatta egy tenger által simára csiszolt, oltárként funkcionáló kötőmbbel. Két papja, illetve hát egy papnője és egy papja van.

A tengerpart olykor - főleg nagyobb viharok után - borostyánokat fial, amelyeket a város ifjai gyűjthetnek össze és adhatnak le az ékszerész céh székházában. Ezek között változatos színű és méretű darabok fordulnak elő, a legértékesebbekben rovarok és más lények is megbújhatnak. A legszebbnek azokat tartják, amelyek sötét vörös-narancs színe nyersen elrejtje a mélyükben lapuló lényeket és csak a csiszolás hozza elő titkukat.

Az öböl keleti bejáratánál áll egy megviselt erőd, amelyet a békeidők és a város fő hadi útvonalaktól távoli elhelyezkedése jelentéktelenségbe taszított, így a város hagyta leromlani. Egykor kalóztól és más haramiáktól oltalmazta az öblöt, s valamelyest a várost is, manapság csak a vakmerő ifjak bátorságpróbáinak színtere.

A szárazföldi és tengeri kereskedelmet egyaránt kiszolgáló **raktárak** a város északnyugati részén helyezkednek el. A kisebb-nagyobb fa épületek külön negyedet alkotnak, jelentős forgalmat generálva a hegy, a kikötő és a tengerparti főút között. A háború miatt a kereskedelem lüktetése a távolibb partokkal (és Toronnal) lanyhult, így a raktárak között akadt jópár olyan, amelyikben csak a por gyűlt, gazdáit

legnagyobb bánatára. Ezen az az utasítás sem segített, amikor a báró felkérte a város kereskedőházait, hogy a kihasználatlan épületeket alakítsák át ideiglenes szállássá, ahol a menekülteket viszonylag normális körülmények között el tudják helyezni.

A raktárnegyed alatt helyezkedik el a "**Mesterségek Utcája**", amelynek néhány útja és mellékutcája tömöríti a nagyobb zajjal és/vagy az egyszerű lakosok számára kellemetlen mellékhatásokkal (szagok, melléktermékek) járó szakmák műhelyeit. Itt található a kovácsok céhe, a bőrmívesek utcája, de ugyanígy erre lelhető fel a kelmefestők csarnoka vagy a vágóhid tér is. Errefelé éjjel-nappal nagy a nyüzsgés, a vágásra váró állatok enni kérnek és almozni kell, a parázs nem aludhat ki, és a szövetek sem ázhatnak örökké a festékben.

A kikötő mellett a másik irányban a **kereskedők városrésze** épült ki, kisebb-nagyobb házak, céhházak, és néhány több generáció óta bővülő-megújuló kereskedőház palotája mellett itt található a piac is. A folyamatosan jelenlévő árusok (szabók, bőrdíszművesek, sajtkészítők, kifőzdék, stb.) mellett hetente kétszer tűnnek fel a friss áruval gazdálkodó kistermelők a zöldségeikkel, díszeikkel, tojásokkal, felsorolni is lehetetlen mind. A piac környéke vásárnapon a városörök legjobban ellenőrzött területei közé tartozik.

A város legbefolyásosabb kereskedőháza a **Krairkin**, amelynek az ügyintézésre kialakított lerakata a kikötőnegyed és a Mesterségek utcája határán áll, szögletes, niarei díszítésekkel ellátott egy emeletes épület. Tucatnyi könyvelő, írnok, számvető és hordár sűrűg-forog itt, hogy a napi ügymenetet rendben tartsák, és minden szálfá megtalálja a maga helyét a hajóépítő műhelyek, ház tartószerkezetek vagy borítások között. Maga a Ház niarei-erv vegyes család, mint sok másik Tiadlanban, de ők a mai napi igyekeznek őrizni a tradíciókat mindkét ágról. Palotájuk a kereskedőnegyed díszé, több, kisebb-nagyobb épületből áll egy körbekerített parkos területen, amelyeket kövezett utak vagy fedett sétálókat kötik össze. Több generáció él együtt, a családfő, Delun Krairkin irányítása alatt.

Befolyás tekintetében második a **Tak-család**, amely ugyanakkor sokkal kisebb és zártabb közösség, szinte tiszta niarei család, kevés erv taggal. Minden családtag, legyen férfi vagy nő, kiválóan ért a drágakövekhez és az ékszerészethez, munkáiknak Tiadlan-szerte csodájára járnak, de szállítanak az Északi Szövetségen belül minden államba. Monopóliumuk féltve őrzik, becsületességük és a Duin drágakömágusai számára is felhasználható köveik miatt adnak a szavukra, noha politikai babérokra egyáltalán nem törnek. Műhelyerődjük a kereskedőtelep szívében áll, védelme csaknem a bárói palotáéval egyenértékű. A borostyán

háttéren sötétlő patinás tigris rajzát az egész városban tisztelet övezi.

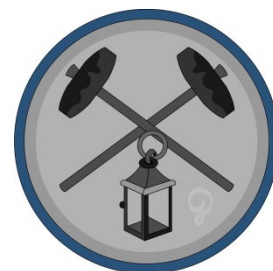
A város második leggazdagabb kereskedő háza a város körüli művelt erdőségek nagyobb részét rendben tartó **Irimar**. Erdeikből csodálatos ereszű lambéria, mívesen faragott fa díszítő-, és bútorelemek áramlanak az építkező polgárok és nemesek házaiba, továbbá mézédés juharszirup kerül az asztalokra. Mára már csak a nevük niarei, a ház tagjai szinte kivétel nélkül tiadlani-erv vérűek. A gazdasági ügyeket és tanácsban képviselt célokat is matriarchájuk, Reita Irimar határozza meg, szava törvény.

Utánuk két Ház szövetsége jön a fontosságai sorrendben. A **D'Rettarra Ház** képviseli a bányászok és kohászok céhét is, erv vérű családjuk kiváló kovácsokat és bányamérnököket nevel. Legnagyobb és eddigi legjobb befektetésük mégis az volt, mikor a Hedrag-hegység barlangjaiból átcsábítottak egy kis család gnómot Ottenby mellé, akik fajtájuk különleges képességeivel tovább nemesítették az emberek tudományát. A kereskedőtelep déli részén álló Házukban saját Nastaroltárt is emeltek, míg a Köves-Elyán álló egyik bányatelepük vakjáratában a gnómok istenségének is áll egy oltára.

A kisebb **LaTrienor Ház** a D'Rettarra Ház adósa-bedolgozója, kutatóbányászai tárnak fel új bányákat nekik. Ilanori eredetű család, bár mostanra inkább tiadlani ervek, mint Szépmező lovasíjásai vagy erdészei. A városi pletykák szerint koboldokkal paktálnak, pedig azok nemcsak az embereknek, hanem a gnómoknak is esküdt ellenségei. Igaz, szerencsére lusták és kapzsiak is, így emberöltő óta nem történt atrocitás a bányák körül velük. Meglehet, a pletyka is alaptalan.

A kereskedőnegyed egyik, idegenek által is gyakorta látogatott **fogadója** az **Ezüst Cseresznye**. A háromszintes, terjedelmes épület a főúttól pár sarokra található, előtte egy kicsi, pár fával és egy csobogós sziklakerttel díszített terecske terül el. Saját belső udvarral bír, közepes méretű istállóval, amely 20 lovat képes befogadni, emellett vannak a mellékhelyiségek is. A földszinten egy nagy, L-alakú ivó-étkező helyiség foglalja el az alapterület nagy részét. A kanyar közepén egy söntéspult, amely mögött két pultos lány dolgozik, repkedő kezekkel szolgálva ki a kéréseket. A pult mellett nyílik a nagy lengőajtó, amely mögöl az ételeket szolgálják fel, s amely mégis félig-meddig rejtve van az emeletre vezető lépcső mögött. Az emeleten szintenként 7 szoba van kialakítva, ezek 2-6 főt tudnak elszállásolni, egy-egy pótágyval kiegészíthetően. Az étkek és italok színvonala átlag feletti, akárcsak a szobák berendezése; a városban és azon kívül is jó híre van a fogadónak. A fogadó tulajdonosa **Yador**, egy középkorú, látványosan kövér férfi; a bőrének enyhén fémes árnyalata van, rendkívül dús haját hosszú lófarokba fogva tartja, és szereti élénk színűre színezní.

Főtér

A város szívében rejtező főtéren áll **Arkin bárónak**, a város urának **palotája**, amely egy háromszintes, nagy alapterületen elterülő pagoda-szerű építmény, rengeteg szobával, teremmel, saját könyvtárral, belső kertekkel, istállóval, és természetesen a kiszolgáló személyzetnek is otthont ad. Saját őrsgéggel bír, amely mind a városőrségtől, mind a katonaságtól elkülönül, és a báró személyes címerét viseli egyenruháján. A legjobbjaik alkotják a báró testőrségét, őket egyedi páncéljukról lehet megismerni.

A palota mágikus védelmét már építésekor megalapozták a niarei tudók, s az eltelt századok alatt sok más kéz és mester hozzáette a magáét. A megfelelő alapozás és a főfalak által rajzolt minták miatt falakon belül mágikus gát működik, amely a kisebb tér- és szimpatikus mágiák működését megakadályozza. A bárói lakosztályt és a tanácstermeket emellett leplezett tércsapda is védi, amely az óvatlanokat a palota alatti tömlöcvermekbe irányítja. A tüzeztől immár száz esztendeje egy Fény Ösvényét járó ordani mester rúnái óvják az épületet, így a kandallókon és konyhán kívül nagyobb tüzeket nem is lehet lobbantani.

Az Arkin-ház hírnevét a tizenegyedik zászlóháborúban (Psz. 3355-3363) alapozta meg Addehro wri Arkin nehézlovas tiszt, majd parancsnok. Érdemeiért birtokot kapott a Köves-Elya lejtőin, ahol palotát építtetett és harcosokat oktatott. Lányát kolostorba küldte, ahonnan tehetségének köszönhetően Elyába, a Dorcha Gyermekének rendjébe került. Adderho saját munkájával gyönyörű parkokat alakított ki birtokán, ami nem csak szépségével, de az évente megrendezett harci bemutatókkal is vonzotta a látogatókat. Megbecsülése jeléül a Dorcha saját pihenőházat építtetett a közeli Felhősárkány-csúcson. A ház további érdemeiért még a Psz. XXXIV. században, mint a hármaskirályság méltó támasza, Ottenby városának bárói címét kapta. Ebben állítólag sokat segített, hogy időközben a nisen-nid-to mesterévé váló leánya a dorcha személyes testőrségének tagja lett. A rossz nyelvek szerint mesés Arkin mama pedig a korunnál járt közben fia érdekében... ennek felemlgetése azonban az Arkinok területén ma már az öngyilkosság egy fura formája.

Az Arkin-ház ma vaskézzel uralja Ottenby városát és környékét. Hegyi birtokukon megtartották a harcosok képzését, így hivatalnokaikat mindenhová a családi kardos-gohoro címeres testőrök kísérik, akik az mesterkard és a néhány fős alakzatban folytatott harc mesterei. A jelenlegi báró Nakloss Arkin, akinek családja tehát több generáció óta irányítja a várost. Ő maga 10 éve ült az őseitől örökölt nehéz bükkfa székbe, amikor apja hosszas betegség után elhunyt. Kemény, egyenes ember, akinek ifjú kora és karcsú testalkata nem árulkodik éles elméjéről és a harcművészetek terén mutatott tehetségéről sem. Alattvalói szerint bölcsen hallgat tanácsadóira, és mivel egészen a háborúig az adók mérsékeltek voltak, többnyire kedvelik is.

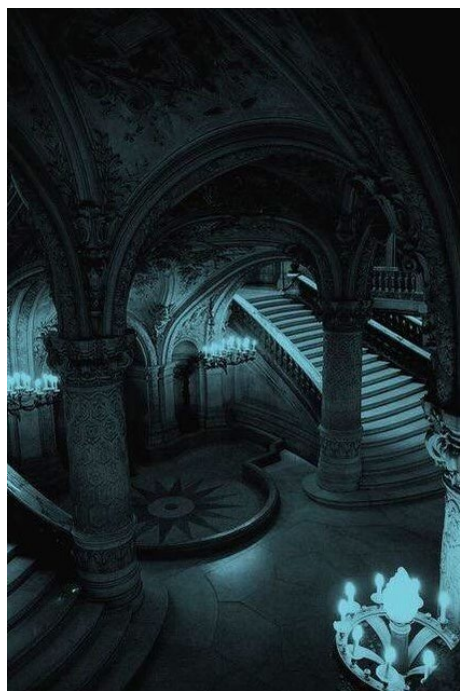
Mostanra azonban a város adóterhei - oly sok más településhez hasonlóan - megnövekedtek, ezeket már nem csak köznép, de a módosak is megéreztek, legyenek bár kereskedők vagy nemesek. Elküldték az összes katonát, amit csak lehetett és amit a duin halála után a Dorcha kért, de nem volt elég. Szükség volt minden szabad fegyverre, vértre, öltözetre a máshonnan besorozott katonák számára. Aztán etetni is kellett őket, így az élelemtartalékokat is el kellett küldeni. Ez pedig lekötötte a szállítási kapacitások jórészét is. Utána elkezdtek érkezni a szállítmányok a szövetség más államaiból, főként Ilanor felől, a védett Velerian-tenger hullámain át, ezeket is továbbítani kell a harcoló csapatok felé. A város erőforrásai a végtelenségig feszültek, s mindennek a tetejébe a menekültek is sorra érkeznek a biztonság és továbbhaladás reményében. A bárói Tanács egyre gyakrabban ül össze, az őrsg kezd kimerülni.

A **Városi Tanács** alapesetben a báróból, egy általa választott személyes tanácsadóból, a helyi nemesség három képviselőjéből (Berway, Daid, Quinghe), a politikában is érdekelt helyi egyházak főpapjaiból (Velar, Nastar), a három legnagyobb kereskedőház fejből (Krairkin, Irimar, D'Rettarra), valamint a katonaság és városőrség parancsnokából áll. Havonta egy alkalommal üléseznek, ekkor tárgyalják át

fontosabb témákat, amelyeket a rendes ügymeneten felül érdemesnek ítélnék a báró közvetlen figyelmére, illetve ekkor közli a báró a kívánalmait a várost érintő ügyekben.

Apja választott belső tanácsadója az országban valamelyest szokatlan módon az Aranyúrnő egy diplomata vonalon jártas papja volt, aki sok bölcs tanáccsal látta el az idők során és akinek köszönhetően Ottenby városa sokat gazdagodott. Az idős báró halálakor a fiát is támogatta, de mivel maga sem volt már fiatal, biztatta, hogy mielőbb válassza ki saját bizalmasát. Az ifjú báró trónralépése után nem sokkal írt kérvényt Doran magisztereinek, hogy küldjenek számára egy varázslót. Az öreg pap ezután addig vállalt aktív szerepet, amíg a válasz meg nem érkezett, utána visszavonult, és ellátogatott Új-Pyarronba, ahol - mint mondta - kellemesebb a klíma öreg csontjainak.

Cal Nich, Doran ifjú varázslója 5 évvel ezelőtt érkezett Ottenby városába, hogy iskolája megbízásából a báró segédelmére legyen. Itt tartózkodása alatt jó természete, éles esze és megbízhatósága a báró egyik, ha nem a legközelebbi tanácsadójává avatta, sokszorosan megszolgálva értékét. A palota állandó lakója, lakrésze és laborja is ott található, az egyik első emeleti nagyobb, belső helyiséget alakították át erre az utóbbi célra.

A palotával átellenben áll zordan **Velar kétkapus temploma**. Középmagas épület, tradicionálisan világos és sötét kőből építve, ehhez igazodnak zöldre edzett fémveretes világos és sötét fakapui is. A háború miatt a sötét kapu áll nyitva, a templomszolgák, papnövendékek és papok is kéznél tartják buzogányaikat. A két kapu mögött a kapu színéhez igazodó lépcsősorok vezetnek lefele a templom előterébe, ahol a papok megáldhatják az odajárulókat, és ahonnan bentebb léphetnek a hívek a főhajóba, ahol a nagyobb szertartásokat és istentiszteleteket tartják. A világításról zöldes fényt vető parázkövek és gyertyák gondoskodnak, a belső mintázatba rejtve csak a legképzettebb történelem- és vallástudorok vélhetik felfedezni a vidéken még erősnek mondható utóhatással bíró Sorskovács tradicionális formuláit.

A főpap Oion Derenim, immár 30 esztendeje szolgálja Velart a városban, köztiszteltben álló, bölcs és igazságos embernek ismerik. Istene kegyéből termete még mindig szálas, haja, szakállja nem fakult meg az évek alatt. Már mielőtt főpapi rangra emelték volna gondoskodott az új nemzedék kineveléséről, s ezt azóta is nagy szeretettel és gonddal űzi, tanítványai Tiadlan-szerte elismert tudással bíró papok, akiket bármely város templomában szívesen fogadnak. Jelenleg 6 kisebb rangú pap szolgál mellette, akiknek napi feladata a kisebb vitás ügyek elbírálása, a hitoktatás és az istentiszteletek levezetése, továbbá a város 2 másik, kisebb Velar-szentélyének fenntartása.

A tér igazi díszje egy hatalmas niarei cseresznyefa, amelynek magoncát Ville egyik papnőjétől, Daiss Lirann-tól kapta ajándékba 268 esztendeje Calto wri Arkin, a város akkori bárója, amiért menedéket és segítséget nyújtott neki a Keleti-Elyában lévő vadászkastélyában az őt a Gro-hegységen át is üldöző ork csapatokkal szemben. A fa gyönyörű vörös, csíkszerűen szabdaltszerű kérgű, tavasz végén nyíló tömött rózsaszín virágai, év közben élénkzöld levelei minden városlakó és ide látogató, nyár végén érő sötétvörös gyümölcsei viszont csak az bárói család örömeire szolgálnak. A gyümölcsökből finom lekvárt és ízes cseresznyepárlatot készítenek, amelyekhez már csak jó kapcsolatokkal, nemes tettekkel jutalomként, rossz nyelvek szerint pedig - egyeseknek - aranyakért lehet.

Szintén a főtér mellett emelték a **rendfenntartó parancsnokság** épületét, ahol a parancsnokok, helyetteseik és az írnoikaik dolgoznak. Egy emeletes, régi vágású kőépület, rácsos ablakokkal és vasalással megerősített bejárattal. Belső udvarán kocsiszín, benne zárt, erődített postakocsi, és pár szekér, mellettük istálló a lovaknak. A katonaság és a városőrség irányításáról is innen gondoskodnak, ez olykor súrlódásokhoz vezetett a múltban a két szervezet között, ennek azonban a háború kitörése óta nincs helye, és egyik parancsnok sem tűr ellentmondást, a báróról nem is beszélve. A városőrség részéről egy tucat futár állomásozik az épületben, a katonaság részéről szintén. Az írnokok összesen ennyien lehetnek, míg a védelemről két tucat katona és 30 városőr gondoskodik állandó jelleggel, a tiszteket és a parancsnokok közvetlen tisztiszolgáit nem számítva.

A városőrség minden városnegyedben rendelkezik saját épülettel, ezek közül a legnagyobb a kikötő és a raktárak mellett (50 fő), a második pedig a kereskedelmi negyedben található (35 fő), ahol a legtöbb idegen megfordul, megszáll. A többi területen elegendő kevesebb városőr, így azok a pontok kisebbek (15-25 fő). A felszerelésük a klasszikus bőrvért, lándzsa és tör, de értenek az egyeneskard forgatásához is, az jellemzően a tisztek fegyvere. Szűkebb helyekre készülve az átlag örök rövidkardot, vagy bordás buzogányt markolnak fel. Egy-egy nagyobb osztagnál előfordulhat könnyű nyílpuska is. Az átlagos osztag 3 óról áll, zűrösebb helyeken (kikötő, szegénynegyed széle) 5 fős osztagok járnak.

Katonatelep

A katonai laktanya a város délkeleti részén található, egybeépülve a kiszolgáló istállókkal, kocsiszínekkel, elengedhetetlen műhelyekkel és gyakorlóudvarral. Békeidőben a katonaság létszáma 200-250 fő, ehhez igazodó altisztekkel és parancsnokokkal. Jellemzően gyalogos közelharcosok egyeneskarddal és törrel, némi íjász támogatással, a lovassági képzés nem erőssége a városnak. A városőrök kiképzése is itt zajlik, így részükre is emeltek egyszerű szállásokat és raktárakat, ahonnan a kisebb őrsöket elláthatják. A város lakosai **katonatelep**nek nevezik ezt a területet.

Nemesi negyed

A tértől keletre épültek a város nemes családjainak kúriái, palotái, közül a városközponthoz és körbeölelve a kereskedő- és polgárnegyedek által. Méreteiket tekintve a kis és közepméretű kúriák közé sorolhatóak. Az épületek 2-3 holdas belterjes díszkertben állnak, gyakoriak a rendezett sziklakertek, a csobogók; a nagyobbak mellett a kerti tavak, a föléjük hajló füzekkel és színpompás halakkal. A negyed épületeinek és lakosainak száma jelentősen elmarad a hasonló területű más részekhez képest, a köztük lévő nagyobb távolságok okán. Az épületek stílusa itt is vegyes, akárcsak az egész városban, békésen megfér a haonwelli stílusú kecses villa a niarei befolyással épült pagodatetős, alacsony épületlabirintussal. Minden család saját őrséggel rendelkezik, de a városőrség is kiemelt figyelmet fordít az előkelő környékre.

A **Daid család** a második legrangosabb Ottenby életében, egyenes kapcsolattal a bárói trónhoz, egy századokkal korábbi esküvő révén. Rangjukat családi épületük is tükrözi a nemes negyed szívében, amelyet régi niarei stílusban emeltek több mint 400 éve, miután az előző leégett. A sarkait és az oszlopfőket a család jelképe, az ezüstzöld pikkelyű szakállas sárkány díszíti, és az ő körbe tekeredő mintája ékíti a főkaput, no és persze az egyenruhákat is. A Városi Tanács tagjai rangjuk révén, noha jelenlegi vagyonuk és létszámuk ezt már nem támasztja alá, ennek árnyéka súlyosan ül a családtagokon. Hagyományosan diplomata és katonai feladatokat vállalnak, jelenleg is többen szolgálnak a seregben Tiadlan-szerte.

A város legvagyonosabb **családja** a **Berway**, amely kevés niarei, ám annál több erv felmenővel büszkélkedhet. Rangjukat és birtokaikat a királynak tett hadi és diplomáciai tetteikkel érdemelték ki. A báró erős támaszai, politikai kapcsolataik szélesen elterülő hálója az élet minden területén hatékony segítséget jelent a városnak. Éppen ezért meglepő, hogy a báró várható esküvőjének előkészítésében nincs akkora részük, mint arra számítani lehetett. Ez okoz is némi feszültséget, de az ifjú báró ügyesen manőverez, és tudja, hogy milyen más kérésekkel kell ellensúlyoznia ezt, hogy kellően fontosnak érezzék magukat. Palotájuk nagy és díszes; a kecses tornyokon, a karcsú ablakokon, melyeket szépen faragott ablaktáblák takarnak, és a pompás kerten erősen látszik a haonwelli hatás.

A nemes családok között harmadik a rangsorban a **Quinghe család**, akik olyan sok más tiadlani famíliához hasonlatosan már főleg csak nevükben és valamelyest külsejükben őrzik a niarei örökséget, de szokásaik már elsősorban az erv hatást tükrözik. Ottenby nagyobb nemesei közül talán ők azok, akik leginkább megfelelnek a nemesektől elvárt képnek, akik birtokaik jövedelméből kényelmesen élnek és nem szorulnak rá semmi olyan tevékenységre, amelyet nem szabadidejükben, kedvtelésből kívánnak űzni. Szívesen rendeznek vadászatokat, hol lábon, hol lovon űzik a vadat, az adott napra épp kitűzött tematika (próba) jellege szerint, hogy ezzel is bizonyítsák rátermettségüket. Az elejtett vadakból szokás a város szegényeinek adományozni. Lakomáik szintén városszerte híresek, rendszeresen hoztatnak messze földről szakácsokat és alapanyagokat, hogy ezzel is elkápráztassák vendégeiket. A háború ez utóbbinak legnagyobb sajnálatukra jelentős akadályt jelent, így ezek már egy éve elmaradtak.

Polgárnegyed

A városfalon belüli további részek a **polgári negyedek**, amelyek a városfejlődés során különböző időszakokban épültek ki, ennek megfelelően város-szerkezetileg és épületstílusok tekintetében is jelentős eltérések vannak az egyes területek között. Kisebb-nagyobb utcák, terek, változatos parkok váltakoznak ezekben a negyedekben, eltérő méretű telkeken épült lakóházak, azokkal egybeépült műhelyek, üzletek között élő és dolgozó, közlekedő polgárok részére.

Nastar temploma a főtértől néhány perc sétára fekszik, egy kisebb téren Mesterségek Utcája alatti polgárok lakta negyedben. A tér szintjéhez képest egy méterrel meg van emelve a padlózata, lépcsőn lehet felmenni, a bejárat előtt világos oszlopokkal tartott timpanon van, rajta Nastar tanításainak domborművével. A kapun belépve a fő oltárterembe jutunk, ahol a bejáratnál vannak „állóhelyek”, bentebb pedig padosorok. Az oltár rendkívül különleges, egy íróasztalt formáz, karosszékkel, amelyek alól egy teleírt tekercs kanyarodik fel a mennyezet felé. Balra hátra lehet menni a belső részekbe, egy kisebb ajtón át. Ott egy kisebb kiszélesedésnél oldalt kőpadok vannak kialakítva, és 4 oszlop szegélyezi a be- és kivezető folyosókat. Itt mindenki, aki nem az isten beavatottja, le kell tegye fegyverét, ellenkező esetben nem

tud továbbhaladni. Ennek a szabálynak a betartására a templomőrök is ügyelnek.

Az megálló után a boltív egy folyosóra vezet, amely körbefut az íves épületrészen. Erről nyílnak a papi lakrészek, társalgók, olvasószobák, másolóhelyiségek, valamint az alagsor bejárata. Ez utóbbi a helyet a belső könyvtárnak, a kiemelt tárgyalónak, valamint néhány speciális kialakítású helyiségnek, kifejezetten veszélyes tárgyak és/vagy személyek tárolására, amíg a megfelelő rangú beavatott meg nem érkezik, hogy kezelésbe vegye (pl. inkvizítor).

Argus Krar, Nastar főpapja idősödő, hegyes szakállt és bajuszt viselő férfi. Csuklyás, vörösesbarna köpenyét és napkeltekor végzett csendes sétáit az egész városban jól ismerik. A templom fenntartásában 2 kisebb rangú pap, és 2 frissen felszentelt kispap segíti.

A keleti polgárnegyedben, az északi részén fekvő park mellett áll a **Zafir Farkas fogadó**, amely teljes egészében fából épült, sőt, mondhatni fából nőtt, mivel a főépület egyik tartópillére egy öreg, magasra nyúló bükkfa, amelyet a gondos ácskezek építettek ügyesen körbe, növést nem akadályozva, mégis támasztékot találva rajta. Sok apró szobával rendelkezik, melyekben magányos utazók és kisebb csapatok is szállásra lelhetnek. Gazdája Lillen'ar Hian, egy félelf, aki nagy vadász hírében áll és ezt a fogadjában található preparált trófeák is igazolják. A névadó kékesfekete szőrű kutyák kisebb falkája járkal szabadon a kertben és udvaron. Meglehet, 100 esztendeje még valóban farkas volt a fogadónak nevet adó ősiük, ahogy a városban pletykálják.

Szintén a város polgár és kereskedő negyedének határán áll az **Ellana templom**aként funkcionáló villa, amely két emeletével, kis tornyaival és csúcsíves ablakaival erv befolyást tükröz. Kovácsoltvas kerítés övezi, melyen belül jó 100 lépésnyi kert áll, fákkal, bokrokkal, sövényvel, kis patakkal és árnyas lugasokkal, amelyeket egyes kertészek tartanak rendben a papnók irányítása alapján. A díszes kaput két őr vigyázza, de a kúria bejáratánál is áll őr, aki gondoskodik a vendégek lefegyverzéséről.

A belső terek bőségesen, de jó érzékkel és ízléssel vannak díszítve. A falakat díszít jónéhány festmény és szöttek a papnók keze munkáját dicséri az elmúlt századokból. Sok kicsi szobával rendelkezik, de akad néhány akkora is, amely egész társaságokat képes befogadni. A templomot Yadrana Alina vezeti, aki ifjú kora ellenére oly magas kegyben áll Ellanánál, hogy főpapnői beavatásban részesült. A leányok között mintegy féltucatnyi valódi papnó akad még. Rajtuk kívül még körülbelül 20 szolgáló elégíti ki a vendégek különféle igényeit.

A városban ezen kívül áll még több (3) bordélyház, a kikötő és kereskedő negyedek környezetében összpontosulva. Ezek "munkavállalói" közönséges lányok, olcsóbbak-drágábbak, helytől és kellemtől függően. A papnók olykor meglátogatják őket, kisebb betegségeket kikúrálnak, de azok nem konkrét vallási intézmények.

A város fejlődése során több helyre is temetkeztek lakói, ám ezeket a növekedéssel fokozatosan fel is számolták, és mára csak egy kisebb parcella maradt a falakon belül, a kereskedőnegyed sarkában, a nemesi negyed mellett. Az itteni sírok inkább családi kripták, mauzóleumok, amelyekben Ottenby egykori és mai nemesi családjainak felmenői pihennek. A fehér, szépen faragott kő kerítéssel övezett kis sírkertben áll **Darton szentélye**, ahol Les Heran, a Hallgatag Úr ifjú akolitusa lakik, és ahonnan gondoskodik ennek s a falon kívül elterülő többi temetőnek a rendben- és karbantartásáról. Ebbéli feladatában két tucatnyi temetőszolga segíti, sírásással, sírgondozással, koporsóhordozással. Elődje néhány évvel ezelőtt

hunyt el, alig valamivel Les felszentelése után, így nem egyszerű a feladata, de összeszorított fogakkal kitart.

Egyéb fogadók

Említést érdemel még 3 **kisebb fogadó**, amelyek az utazó hangulatától és pénztárcájától függően gondoskodhatnak a vendégről.

Az első ezek közül az **Álmos Lándzsa**, amelynek egy veterán katona a fogadósa. Itt megfizethető árak, egyszerű de tiszta szobák várják a rendszerető, ám nem túl nagy igényű látogatókat a Katonatelep mellett. Ivójának rendszeres látogatói a közkatonák és a városőrök is.

A kikötőbeli **Hájas Bunyós** pincéjében a keményebb matrózok kötnek fogadásokat egy jó kis ökölbunyóra, s noha olykor-olykor idegenek is letévednek, alapvetően a törzsközönség szórakozása ez, amelynek egy szabálya van: nem beszélünk a bunyóról. A fájdalomcsillapításról a tömény hínárpárlat gondoskodik, de a komolyabb sérülések ritkák.

A **Szőlő és Fog** a polgárnegyedben áll, egy művészi szőlőlugasban, nevét erről és tulajdonosának egyedi kézműves, érett szőlőszemre hasonlító zöldes színű fogsoráról kapta, amelyet mindig örömmel villogtat a hozzá betérő vendégekre, különösen, ha csinos fehérmépek. Fehérbora jó minőségű, akár a száraz, akár az édes változatot kóstoljuk, s az ára sem problémás; a vörösborra ellenben csapnivaló, csak az igazán unszimpatikus vendégnek viszik ki, a többieknek inkább finoman utalnak választása hibájára.

Szegénynegyed

A város alsó részén, déli irányba terül el a szegénynegyed. A város növekedése és terjeszkedése mindig kintebb toltta a szegényebb népréteget a tengerparttól, a későbbi városközponttól, felfalva szerény kunyhóikat a telkekért. Eredetileg még éppen a városfalon belül kezdtek ide épülni a kicsi, néhol dűledező házacskák, majd szép lassan túlterjeszkedtek a falon. Keskeny utcácskák, amelyek váratlanul egy ház bejáratában érnek véget, összeérő tetők alatti sikátorok, nagy néhol egy-egy szögletes terecske, pár bokorral és kövekből emelt egyensúly-szobrokkal. A városőrök sokkal ritkábban járnak erre, mint a város többi részén, s az ide beosztottak között több az újonc, mint a veterán.

A negyed déli részén, szinte az út mellett állt egy jobb állapotú sorház, amely egykor több tucat idős embernek adott menedéket, akiket két idős, végtelen békét árasztó harcművész-szerzetes ápolt. Egy éjjel az épület ismeretlen okból kigyulladt, és minden lakójával együtt porig égett. A környező házak is tüzet fogtak, de míg azokat nagy nehézségek árán el tudták oltani, addig ezen a tűzön nem fogott sem víz, sem homok. Mondják, bizonyos éjjeleken néha kántálást lehet hallani és mintha tűz vibrálna a kormos, csupasz falak között, de bárki keresi a forrását, emberi szemekkel nem látni semmit... Mivel a szegénynegyedről van szó, és igazi problémát nem okoz ez a pletyka, egyik egyház sem szánt rá időt és energiát, hogy kivizsgálja.

A menekültek nem csökkenő áramlásának köszönhetően itt is építkezés kezdődött, könnyű faszervezetű épület készül az egykori sorház helyén, ami ideiglenes szállásként szolgálhat majd, ha elkészül. A munkások ugyanakkor folyamatosan panaszkodnak a forró pincére, a hirtelen feltámadó hideg szellőkésekre - amelyek a papírlapot nem lebbentik, de az érintett emberek lúdbőröznek utána - és az éjszakai őr is hangokat emleget, amelyet égett hús büze kísér...

Ispotály

A XIV. Zászlóháború kitörése előtt nagyjából két-három évvel Kiril Merat szerzetes az ó-pyarroni erődváros könyvtárában néhány érdekes kötetet olvasott el egyes niarei kolostorok tanításairól, s meggyőzte pár társát, hogy kísérjék el őt és keressék fel együtt eme rendházakat. Kirillel együtt hatan indultak el gyalogszerrel, s mikor már karnyújtásnyira volt a cél, kitört a háború, nem folytathatták tervezett útjukat, Ottenby városában ragadtak.

Merat atya mindig is segítőkész szerzetes volt, kellő alázattal és a helyi egyházak támogatásával a háta mögött lehetőséget kapott egy régebbi, használaton kívüli épület felújítására és használatba vételére a nyugati polgárnegyed szélén. A javításokkal hamar végeztek, s mire a menekültek első hulláma megérkezett, az ispotály is készen állt fogadásukra.

Maga az épület egyszintes, egyszerű, négyszögletes. Egyetlen érdekes része a kerengő, melynek oszlopait niarei eredetű sárkány és főnix motívumok díszítik (már ahol még kivehetőek). A korábbi belső kertből csupán a kis kút maradt meg, a többi kövezett terület már, sátorponyvákkal és könnyebb sebesülteknek kialakított helyekkel. Jelenleg megtölti a vér, genny, gyógyfüvek és rothadás szagának keveréke, továbbá a szenvedők nyögései.

Az egyik szárnyban laknak a szerzetesek (6 fő) és segítők (önkéntes helyiek, akik koszt kvártélyért és némi képzésért/lelki biztonságért segédkeznek, nagyjából egy tucatnyian). A szomszédos szárnyban, a földszinten mosókonyha és raktárak vannak (gyógyfüvek és kötések), az padlástérben jól felszerelt herbalista labor talált helyet. A másik két szárny mostanra megtelt sérültekkel és gyógyulásra várókkal, a két vizsgálószobán kívül mindenütt sebesülteket helyeztek el.

Mind a szerzetesek, mind a segítők egyszerű szürke ruhát viselnek, csendesek, segítőkészek, de nagyon elnyűttek, fáradtak. Fegyver nincs náluk, legfeljebb gyógyító eszközök. Kérdezősködés esetén Kirilhez irányítják a JK-kat. A szerzeteseket és az ispotályt kiemelkedő tisztelet és megbecsülés övezi a helyiek között, a velük való összetűzés könnyen ellenséges/nem együttműködő helyieket eredményezhet.

A táborban dolgozó DiNearra Rosa és az itteni szerzetesek között kifejezetten jó a viszony, hiszen közös a céljuk, az egyszerű embereket átsegíteni a háború veszteségein, és enyhét nyújtani ott, ahol oly kevés a remény. A menekültek első hullámaiban érkező gyógyításra szorulóknak itt az ispotályban tudtak helyet találni, később, ahogy a szobák megteltek, megnyitották kinn nagy a sátrakat, ekkor költözött Rosa is ki oda, magával vive pár itt gyakorlatot szerzett segítőt. Ha nem is naponta, de gyakran egyeztetnek, felszerelés és ellátási tanácsok terén is.

Harcművészetek

A városban két harcművész és egy kisebb kardművész iskola működik, ahol az arra érdemesek nem csak harcolni tanulhatnak pusztá kézzel, bottal vagy akár karddal, hanem elméjükre és lelkükre is komoly figyelmet fordítanak, szinte valóban művészi kiképzést kaphatnak.

A **Száguldó Lándzsa iskolája** sem nem ősi múltú, sem nem népes társaság. Néhány évvel ezelőtt kapott alapítói levelet Argeion mester, s mint az idősebb báró vazallusa, iskolája székhelyét a várostól nyugatra helyezte, az ott található Tebren faluba. Argeion mester korábban kalandozó volt, sokat mozgott együtt lovagokkal, és idővel a saját elképzeléseit kezdte el megvalósítani kasztján belül, miszerint a művészetet lehet gyakorolni akár egy jól idomított, s kellően páncélozott harci ménről is. Elképzelése nem szült

különösen jó hírnevet számára, ám küldetéseiben sikert sikerre halmozott, így idővel felkeltette Arkin bárónak a figyelmét, s így született meg Ottenby városának lovassága.

A mester különösen nagyra tartja, ha tanítványai kiemelkedő erővel is rendelkeznek mind fizikálisan, mind az érzelmek uralása terén, mivel már az oktatás első éveiben (természetesen a klasszikus Slan kard és Slan tör páros mellett) a niarei alabárd használatára is koncentrálnak. Elméleti képzésükben szerepel a lovas hadrend alapvető fogásainak az elsajátítása is, így a katonai hadműveletekben is lehet rájuk számítani, bár jellemzően főtisztek biztonsági kíséretét látják el. Harci méneiket Erenből szerezték be, közepes harci lovak, kiválóan megmunkált könnyű vértben, melynek szügy és fejrésze komolyabban páncélozott.

A háború kitörésekor a mester a báró engedélyével hadba küldte tapasztaltabb tanítványait (mintegy 15 lovas), így most csupán segédje Tatsuko és öt ifjú tanonc van az iskolában, a többiek a fronton teljesítenek szolgálatot Arkin báró unokaöccsének, Moto ezredesnek a testőrségében.

Mint a leírásból is kiderül, az iskola maga nem rendelkezik komoly presztízzsel, de jellemzően törekszik erre. A mester kiváló próbának tartja a háborút arra, hogy megalapozza iskolája hírét és befolyását. Argeion emellett mestere a személyes párbajoknak, sokszor kellett megvédenie érvelését más, emelkedettebb gondolkodású mesterekkel szemben. A város másik két iskoláját inkább szerzetesképzőnek tartja, túl sok filozófiai oktatással, de emellett elismeri tudásukat és erejüket.

A báró irányában fanatikusan hűséges, azonban együttműködése a városi katonai vezetőkkel nem felhőtlen, melynek oka leginkább az eltérő hozzáállásban keresendő (városvédelem vs. lovassági hadműveletek, stb.). Szükség esetén együttműködik természetesen, de parancs végrehajtásai olykor túlkapaszkodásokhoz vezethetnek (kicsit véresebben, keményebben lép fel a kelletténél).

Az iskola tagjai gyakran járőröznek a város környéki területeken, kiválóan ismerik azt, s természetesen a falvakban élő népeket is.

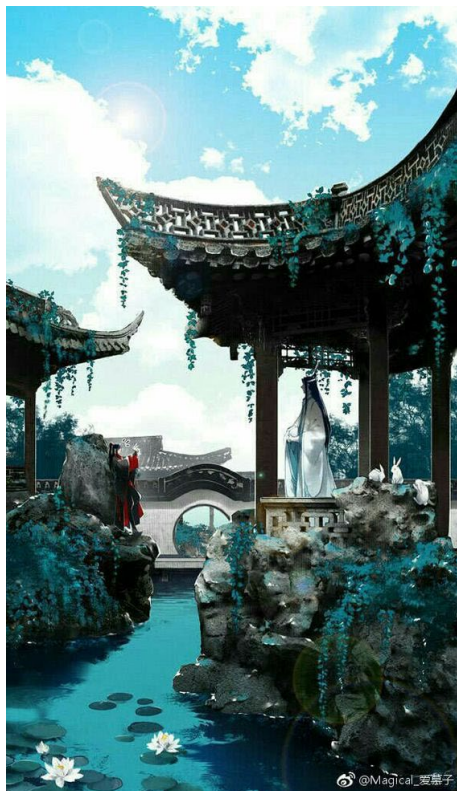
A **Felhőkig Éró Fa Sárkánya Iskola** alapítója a feljegyzések szerint egy magányos mester volt, aki a városban telepedett le több évnyi vándorlás után. A mester a tradicionális tűz-stílust, a Shien-ka-to-t képviselte, és ennek jegyében alapította meg iskoláját, amelyet generációkon keresztül legközelebbi tanítványa(i) vittek tovább. Székhelyét a város akkori vezetősége biztosította, a kikötőnegyed keleti sarkának egy sziklás, erdős részében. Az iskola épülete a mai napig a kikötőnegyed szélén található, habár az eredeti elrendezést sokban átépítették az évek során, illetve hozzátoldottak más épületszárnyakat, összességében mégis megőrizték eredeti egyszerűségét. Kertjében nőnek ugyan a főfegyverhez kellő drakfából szép példányok, ám erről botot csak kiemelkedő tettek és hosszas életút elismeréseként kaphat valaki, a végzősök saját fegyverét az iskola gondozásában lévő hegyi ligetből metszik le.

A tanítványok az iskola területén élnek, gyakorolnak, élik mindennapjaikat, emiatt korlátozott számban vesznek fel újoncokat, sőt, azokban az években, amelyekben a jelentkezés meghaladja az üres helyek számát, válogatást is tartanak. Ezek az események nyilvánosak, sokszor látványosságszámba mennek a kikötőben, sőt a városban is. A tanulókat 10 év tanulást követően tanulmányútra küldik, a visszatérők közül kerülnek ki a jövő nemzedékek mesterei.

Az iskola jelenlegi vezetője Shoshue, maga is tanítvány volt egykor. Az ifjú mester megfordult sok területen, egy ideig tanult a város másik iskolájában is, sokan úgy vélik azért, hogy tudásukat megismerje és elorozza, ám a valóság sokkal prózaibb: csupán tudás iránti vágyának és a másik iskola mestere meghívásának tett eleget. A meghívást természetesen viszonzta Liranalyen, a Jade Toll iskola mesterének irányában, ám annak az eleddig nem tett eleget. Emiatt érezhető némi ellenségeskedés, vagy inkább versenyzés a két iskola között, ám ezt a legtöbb tanítvány inkább inspiráló tényezőként kezeli. Jelenleg az iskolának 15 tanítványa és 3 mestere van, Shoshue mesteren kívül.

A nemesi negyedben található **Jade Toll iskola** a városrész egy nagyobb, zárt szegletében található, kapuval és fallal körülvéve, amely csodálatos ligetet, egy tavat, és az iskola épületeit rejt.

A főépület régebben épült, mint a kikötőben található "versenyháza", ugyanakkor nem a Jade Toll iskolának adott otthon a kezdetektől, eredetileg a város egy nemesi családja építtette, lánya születésének tiszteletére, ám a gyermeket elvitte egy csecsemőkori ragály, a családfő onnantól rá sem tudott nézni a ligetre, és a teljes lebontásában gondolkodott, amikor is ajánlatot kapott az iskola alapítójától, Lhamo

N'dour-tól. A Daru stílust követő mesternő ugyan sosem tudta volna megfizetni az árát, de ígéretet tett nem csak arra, hogy a lánygyermek emlékét megőrzi, de arra is, hogy a területet csak annyira építi át, hogy a célok, és a nemesi család akaratának megfeleljen.

A kislányt Jade-nak hívták, emlékét őrzi az iskola neve, mindemellett a drágakő sima zöld tökéletességére és tánc által a test feletti tökéletes uralomra is utal.

Az iskola tanulói itt is gyermekkoruktól kezdenek gyakorolni, ám az iskola csak azon tanoncainak ad otthont, akik másképp nem tudnának a harcművészetnek élni, és kimagasló tehetséget mutatnak. Minden más tanuló saját hajlékában, lakjában él, annak ellenére, hogy a gyakorlások a napjaik nagy részét, néha éjszakájukat is kitöltik. A harcművészeti technikák mellé az itt fejlődő tanoncok mindannyian elsajátítják a tánc alapjait is. Az iskola hierarchiája szigorú, a tanulók tudásuk alapján kapnak feladatokat, amelyek eldöntik továbbmenetelük és fejlődési irányuk, végül mesterré avatásuk. Azok, akik ezt elérik, kötelesek bizonyos időt a tanulók oktatásával foglalkozni, akkor is a küldetésük máshová szólítja őket. Hosszabb, akár külföldi útra készülők kaphatnak maguk mellé tanulókat, akik az úton elkísérik őket.

Az iskola jelenlegi vezetője Liranalyen, aki az alapító mester egyenesági leszármazottja. Az iskola jelenleg 46 tanulóval, és 9 aktív mesterrel dolgozik, ám ennél jóval többen vannak azok, akiket szükség esetén felkérhet oktatásra. A Jade Toll a Felhőkig Éró Fa Sárkánya Iskolával bajtársi, ugyanakkor versenyszellemű kapcsolatot tart fenn, Shoshue mester töltött némi időt a Jade Tollban, és vizsonzásul meghívta Liranalyent, ám ennek a meghívásnak a mester még eleddig nem tett eleget.

Alvilág

Tiadlanban a közbiztonság általában jónak mondható, Ottenby városát sem árasztják el az alvilági szervezetek. Mindössze két, viszonylag kis létszámú szervezet tevékenykedik, akik meg tudták vetni annyira a lábukat, hogy fenn tudjanak maradni, még a békeidőben hatékonyabban működő városőrség erőfeszítései ellenére is. Ők a **Murénák csempészbandája**, és a **Tulipános Rend besurranó tolvajai**. Rajtuk kívül a menekülttáborban található kisebb-nagyobb, szervezetlenebb bűnözői csoportok, akik vagy a háború elől jöttek északra, vagy a tábor körülményeit akarják rejtőzködni és nyereszkezésre kihasználni.

Murénák

Éveken keresztül nyílt titok volt a városban, hogy ha a törvényeket általában tisztelő polgárok valamilyen illegális szórakozásra vágytak, akkor azt a kétes hírű **Szomjas Muréna fogadó**ban találhatták meg, a kikötő keleti részén. Az egykor szerencsejáték-barlangként és drogtanyaként üzemelő vendéglátóegység

a hatóságok rég bezáratták, már csak a törött és megrozsdásodott muréna-cégér lóg ártatlanul a romosodó épület homlokzatáról, a környék jellegzetes tájékozódási pontjául szolgálva.

A csempészbanda viszont, mely a fogadót üzemeltette (és melyről nevét kapta), nem tűnt el nyomtalanul. Főhadiszállásuk felszámolása után új központot alakítottak ki az öböl keleti részén található elhagyatott erődben. Rémhírek és szellemhistóriák terjesztésével eddig sikeresen távol tudták tartani a kíváncsiskodókat a nehezen megközelíthető sziklákon álló romoktól. A várost övező erdőkben és hegyekben található több rejtkehelyük, a falakon belül pedig általában elhagyatott épületeket foglalnak el áruik tárolására.

Tevékenységük főleg a város északi részén zajlik, ezeket a területeket embereik egész nap és gyakran éjszaka is szemmel tartják: a Mesterségek utcája, a raktárak, a kereskedőnegyed, és elsősorban a kikötő tartozik ellenőrzésük alá, ahol általában az éjszaka leple alatt, csendes evezősökön juttatják be áruikat az elhagyatottabb keleti részeken. Javaik árusítására két módszert dolgoztak ki: egyrészt úgynevezett éjféli piacokat rendeznek mindig változó helyszíneken, melyek időpontjáról az esetleges érdeklődőket időben értesítik, másrészt olyan kereskedőkkel üzletelnek, akik egy kis extra bevételért és különleges termékek beszerzéséért hajlandóak vállalni az ezzel járó kockázatot. Néha a rendes piacokon is felbukkannak, félreeső helyeken felállított standjaikkal. A Murénák elfogadnak áruszállítási és -tárolási megbízásokat is kétes erkölcsű kalmároktól, akik szeretnének elkerülni egy-egy vámszedési vagy ellenőrzési eljárást. Mindemellett foglalkoznak illegális szerencsejátékkal, gyanútlan utazók kizsebelésével, illetve előfordul, hogy a városban szerzett információk alapján a környező kereskedőutakon karavánokat fosztogatnak, árukészletük növelése érdekében.

Létszámuk általában félszáz fő körül mozog, attól függően, hogy éppen hány tagot kap el a városórság és milyen gyorsan sikerül őket pótolni. Legtöbbjük képzett fegyverforgató, általában értenek a lopakodás, rejtőzés és zsebmetszés „művészetéhez”, valamint alapszinten a hajózáshoz, és egy-két képzett hamisítót és/vagy méregkeverőt is találni köztük (hamisítás Af, egyszerűbb mérgek max 4. szintig).

Vezetőjük jelenleg a **Jámbor Bekk** névre hallgató haramia, egy negyvenes éveiben járó erv férfi, aki Erenből menekült Tiadlanba a törvény elől még jó két évtizeddel ezelőtt. Egyszerű utcai tolvajból küzdötte fel magát a banda élére, és vaskézzel irányítja azt. Gúnynevét kedves és nyájas modorról kapta, ami szöges ellentétben áll marcona külsejével, és amit egy pillanat alatt elveszt, ha nem kedve és tervei szerint alakulnak a dolgok. Legtöbb idejét az erődben tölti, innen szervezi és irányítja a banda életét, de gyakran felbukkan a városban is, ha üzleti ügyben találkozója van, személyesen akar intézkedni egy fontos teendő felől, vagy a kereskedőnegyedben fenntartott saját rejtkehelyét látogatja meg.

A háború alatt a tagság 70-80 főre duzzadt, az újoncokat elárvult utcagyerekekből, földönfutóvá vált családok fiataljaiból, nincstelen menekültekből toborozták. Ugyan a hadiállapot ártott az üzletnek, mert sok áru nehezebben beszerezhető, az embereknek is kevesebb pénze van ilyesmire, és a városórság is keményebb kézzel bánik velük, mégis találtak új lehetőségeket. A feszültséggel teli lakosok körében megnőtt a népszerűsége a nyugtató jellegű drogoknak, a szerencsejátéknak, és még egy kis prostitúcióra is lett kereslet, mert egyre kevesebben hajlandóak az Ellana templom drága lányait megfizetni.

A modul eseményeivel kapcsolatban többféle információval tudnak szolgálni a banda tagjai a JK-k számára, ha felveszik velük a kapcsolatot. Mivel a történések, főleg a kijárási tilalom nagyon rossz hatással vannak az üzletre, így a Murénák érdeke is, hogy a problémák mielőbb megoldódjanak. Viszont

ingyen azért ők sem dolgoznak, ha tudják megpróbálják pár ezüsttel-arannyal megrövidíteni a csapatot az információkért vagy szolgáltatásaikért cserébe.

A Tulipános Rend

Egyszer volt, hol nem volt, az Arkin családnak volt egyszer egy sokadszülött gyermeke, akit annyira elhanyagoltak és olyan hátul volt az örökösödési sorban, hogy néha még saját apja, a város ura se emlékezett a nevére. Míg testvérei szorgosan tanultak és dolgoztak, hogy a báró kedvében járjanak, és hasznossá tegyék magukat némi elismerésért, ő csak céltalanul lézengett egész nap, értelmetlennek látva bárminemű erőfeszítést. Szülei és nevelői sokszor megfeddték emiatt, de a kemény szavak és büntetések csak megerősítették hitét: a semmiért felesleges erőlködni egy olyan helyen, ahol csak elvárások vannak, jutalom pedig kilátásban sincs.

Felcseperedvén ébredt rá arra, hogy a várost uraló család tagjaként olyan információkhoz férhet hozzá, amelyeket mások igen nehezen tudnának megszerezni, viszont jelentős mennyiségű aranyat érnek. Elkezdett hát családjá kedvében járni, aminek természetesen önző célja volt: hogy titkaikba férközve kijátssza őket egymás ellen, a titkokat pénzre vagy befolyásra váltsa más nemesi családoknál, és mindezzel borsot törjön a város urának orra alá. És persze hogy közben mindezen jól szórakozzon. Idővel fény derült tevékenységére, a báró pedig kitagadta engedetlen, haszontalan gyermekét. Mára már az is feledésbe merült, hogy fiú volt-e vagy lány, nevét törölték a családi feljegyzésekből. A városiak történeteiben csak úgy emlegetik, mint a rejtélyes Tulipán, a Káosz Virága, kinek léptei nyomán mindenhol viszály sarjadt.

Kitagadása után Tulipán nyakába vette a világot, gyakorlott szélhámosként nem okozott neki problémát a megélhetés, és mivel sosem töltött sok időt egy helyen, nem is igazán érdekelte milyen felfordulást hagy maga után. Bejárta Észak-Ynev minden kisebb-nagyobb városát, még Délen is felbukkant itt-ott, Erionban éveken keresztül emlegették a nevét, végül pár évtized elteltével álnéven visszatért Ottenby-be, mert habár gyűlölte családját, szülőföldje mégis kedves volt neki. Mikor látta, hogy az Arkinnek ugyanaz a karótnyelt társaság maradt, mint az ő ifjúkorában, elhatározta, hogy felrázza egy kicsit az életet a városban. Így alakult meg a Tulipános Rend, melynek egyetlen célja, hogy kijátssza egymás ellen a gazdagokat és kiváltságosokat, miközben jó pár aranypénzzel megrövidíti őket, és közben persze jól szórakozzon.

A Rend tehát egyfajta titkos társaságként működik a városban. Olyan személyek lehetnek tagjai, akik az alapítóhoz hasonlóan perifériára szorultak saját tehetős vagy befolyásos családjukban, céhükben, vagy kiszolgáltatott helyzetbe kerültek a gazdagok ténykedéseinek eredményeképpen. A bosszúvágy jelentős motiváló erő, és a toborzásnál a tagok nagyon odafigyelnek arra, hogy a leendő újonc hajlandó legyen bármit feladni azért, hogy keresztbe tehessen azoknak, akik megkeserítették addigi életét. Mivel Tiadlan alapvetően jószándékú népeit viszonylag nehéz ilyesmire rávenni, a Rend tagjai nagyon elővigyázatosak, és csak akkor fedik fel kilétüket, ha teljesen biztosak a jelölt eltökéltségében és szándékaiban, amit természetesen próbára is tesznek, akár többször is, mielőtt befogadnák.

Ebből kifolyólag a szervezet belső köre, vezető rétege, akik tényleges befolyással rendelkeznek nemesi családoknál, tehetős kereskedőknél vagy céheknél, viszonylag kevés főt számlál. Történelmük során sosem voltak egy tucatsnál többen, jelenleg pedig nyolcan irányítják a Rend életét, közülük – az alapító akaratát tiszteletben tartva – mindig a rangidős viseli a Tulipán címet. Természetesen közöttük sincs meg állandóan az összhang, lévén mind kaotikus beállítottságúak, de a közös célok érdekében általában háttérbe tudják szorítani saját egójukat. Ravaszak és intelligensek, magasan képzettek az etikett, heraldika, kalligráfia és hamisítás terén. Mindegyiküknek van legalább egy „szárnysegédje” vagy bizalmi embere, akiken keresztül egymással és a tagság többi részével érintkeznek.

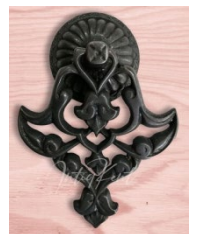

Külön kiemelt státusszal bírnak a szervezet képzett tolvajai, ők az álcázás és besurranás mesterei. Általában teljesen hétköznapi népeknek, szolgálóknak kiadva magukat olvadnak be olyan helyekre, ahonnan érdemes lehet egy-egy bizalmas iratot, szerelmeslevelet, családi ékszert elcsenni (avagy épp hamis, kompromittáló verziókat becsempészni), vagy titkos találgákat, egyezkedéseket, légyottokat kihallgatni. Mesterien lopakodnak és rejtőzködnek, a zárnyitással sincs problémájuk, és mindegyikük képes legalább alapszinten álcázni magát. Számuk nem haladja meg a 20 főt, mivel őket is nagy gonddal és elővigyázatossággal választják ki a vezetők, akik közül általában csak egyel vagy kettővel találkoznak. A tolvajok legképzettebb tagja viseli a hivalkodó Mester címet, az ő feladata az újoncok kiképzése és felügyelete, és egyedül ő áll kapcsolatban az összes vezetővel - a szárnysegédeken keresztül.

Legalább kétszer ennyien vannak a „külső tagok”, ők a városban mindenféle mesterséget űző népek soraiból kerülnek ki, és szerepük kettős: egyrészt a titkos jelszavakat és jeleket ismerőknek ingyen vagy nagy kedvezménnyel állnak rendelkezésre szolgáltatásaikkal, másrészt megfigyelőként, besúgóként funkcionálnak. A Rend minden jelentős nemesi család, céh, mesterember és kereskedő szolgálatában igyekszik szerezni legalább egy ilyen embert magának, hogy mindig naprakészek legyenek a városban zajló fontos eseményeket illetően. Rajtuk kívül több százan is lehetnek azok, akiket a szervezet tagjai időről-időre felkeresnek valamilyen információ reményében. Ők nem tartoznak közvetlenül a Rendhez, inkább üzletinek mondható kapcsolatban állnak egynémely taggal, akiknek némi csengő ezüstpénzért elkotyognak egy-egy pletykát vagy kétes értesülést.

Mint a legtöbb titkos társaság, a Tulipános Rend is nagyon elővigyázatos, így a legtöbb tag vagy nem is ismeri egymást, vagy soha nem találkoznak. Ha mégis fel kell keresniük egymást, akkor sajátos virágnyelvükön próbálják kipuhatolni a másik kilétét, a vezetők által havonta változtatott jelszavakat és utalásokat fűzve mondandójukba. Támpontot nyújthatnak nehezen észrevehető tulipán-motívumok is öltözetükön (felhajtó alá rejtett kítűző, csak bizonyos szögből/fénynél látható virágminta a ruha anyagában, stb) illetve fennhatóságuk alá tartozó épületeiken, törzshelyeiken (alig észrevehető faragás egy ajtón vagy homlokzaton, ablak mögé bizonyos időpontokban kirakott friss virág egy tulipános vázában, a virágok állásából kiolvasható üzenettel, stb), ezeket sikeres Érzékelés próbával észre lehet venni, ha a próbálkozó tudja mit kell keresnie, vagy akár véletlenül is, ha a történet éppen úgy kívánja meg. A városban rengeteg féligazság és mese kering a Rendről, és természetesen akadnak utánczóik is, akik nem élvezik a szervezet

védelmét, és előbb-utóbb a városi fogdában végzik.

A vezetők minden évszakban tartanak legalább egy összejövetelt, ahol megvitatják a kérdéses ügyeket és döntenek a megvalósítandó tervekről, ilyenkor természetesen mindig a Tulipáné az utolsó szó. Általában kinéznek egy vagy több közelgő társasági eseményt, amit szeretnének valami váratlan botrányos dologgal megzavarni, és ezekre időben elkezdnek felkészülni. Ezen kívül mindig eldöntik, hogy mely előkelőségeket, fontos személyeket szeretnék az adott időszakban támogatni, kinek a bevételeit akarják megnyirbálni, kit akarnak rossz hírbe vagy kellemetlen helyzetbe hozni, és így tovább. Különös gondot fordítanak arra, hogy a Rend ügybuzgó tagjait időről-időre bőségesen megjutalmazzák, ezzel is biztosítva további hűségüket, Féltő gonddal óvják saját embereiket, akár egy menekítő-akciót is megszerveznek a városi fogdából, nem csak saját maguk, hanem az adott tag védelmében is. Lehet, hogy másokat szeretnek lelkifurdalás nélkül lejártni és megszégyeníteni, de a „tulipánkertre” mindig vigyáznak. Előszeretettel bérelnek fel átutazóban lévő zsoldosokat, vagy akár kalandozókat is, akiknek nincs kötődése a városhoz, és így nem rendelkezhetnek a Rendről lényeges információkkal, tehát nem feltétlen baj, ha elkapják őket.

Menekültek

A több ezer menekült között, akik a város melletti táborban zsúfolódtak össze, természetesen akadnak kétes jellemű egyének is. Tekintettel arra, hogy az emberek mindenféle falvakból, kisvárosból, tanyákról menekültek el, nem igazán mondható szervezettnek a tábori alvilág. Vannak pár fős bandák, magányos keménylegények (vagy asszonyok), akik az itt töltött hetek-hónapok alatt össze-össze akadtak, s felosztották maguk közt a tábor területét, de a városőrök és milicisták, no meg persze a maguk a menekültek is igyekeznek rendet tartani.

Az is tény, hogy a menekültektől nem nagyon van mit elrabolni. A legtöbben csak ruhájukat, kevéske értéküket ragadták fel menekülés közben, meg hát amúgy sem voltak gazdagok, emiatt se éri meg vesződni velük. Akadnak persze szerencsejátékosok, uzsorások, az utolsó morzsákra pályázó bunyósok, de sokszor ők sincsenek jobb bőrben, mint kiszemelt áldozataik.

A helyi két klán se nézi jó szemmel az érkező újakat, rendszeresen a torzsalkodások, hol egyik, hol másik fújja be ellenfelét az őrségnek.

Menekülttábor

A háború első hadmozdulatai ugyan a Dwyll Unió területén zajlottak, de az csak a kezdet volt. Gro-Ugon orkjai és az őket hajszoló Kard Testvériség lovagjai szinte pillanatok alatt lerohanták Tiadlant. A király halála jelentősen visszavetette a védekezés sikerességét, ennek köszönhetően sorra estek el a határerődök, kolostorok, és mostanta az ország is kettészakadt.

Az orkok és lovagok, a másik irányból pedig a toroni gyaloghadak elől megindult a menekülés, a köznép mentette, ami menthető, ezt a Dorcha által újraszervezett sereg is támogatta. Eleinte csak a közeli városok felé, később, ahogy azok is veszélybe kerültek, még északabbra haladtak. A menekültek egy részét még el tudták helyezni a városban, de ez volt a töredék, mintegy 800-1100 ember, akik a kikötőnegyedben átalakított raktárakban, a Mesterségek Utcája mentén álló piacépület egy szárnyában, az ispotályban, illetve kisebb számban a szegénynegyedben kaptak szállást.

A többség, csaknem 4000 ember, a város nyugati oldalánál, a faltól mintegy 100 méterre épült sátoztáborban lakik, szekerekkel, kisebb-nagyobb sátrakkal, távolabb ásott latrinákkal és egyéb időleges megoldásokkal. Dolgoznak a szállások téliesítésén, azaz folyamatosan cserélődnek a nagyobb sátrak könnyűszerkezetes faépületekre, amelyeket a lehető legegyszerűbb, de viszonylag strapabíró technológiával fel tudnak húzni.

A város a meglévő városőrség és katonaság átcsoportosításával és polgári segítőkkel, milicistákkal külön alakulatot hozott létre odakinn, ami segít fenntartani a rendet, segít az újonnan érkezőknek helyet találni és mindemellett könnyebben bejárhatóvá teszi a sátor-rengeteget. Ezek az örök a városkapu irányában fekvő nagyobb alapterületű deszkaépületben állomásoznak, párosával járőröznek a táborban és napi váltásban vannak.

Az érkező menekültek többsége igen rossz bőrben van, fáradt, elcsigázott és kiéhezett, sokan a szekereken tudnak csak heverni és társaik jóindulatán vagy egy szerencsésebb gyümölcsös időben történt fellelésén múlik az életük. Súlyos sérültek vagy komoly betegek nincsenek sokan, ők jellemzően nem élnek túl a megterhelő utazást a fentiek ellenére sem. Annál több a kisebb-nagyobb gyermek, akik csonttá-bőrré

soványodva bóklásznak a táborban, általában a nagyobbak vigyáznak rájuk, néha egyáltalán nincs velük felnőtt, mert odavesztek a településüket ért támadásban.

Azért akadnak köztük olyanok, akik a súlyos helyzet ellenére is vidámak, csak azért, az ő rohangálásuk, kacagásuk kicsit lendít a tábor lakóinak hangulatán, de ők vannak kevesebben.

A táborban több kisebb mellett egy nagyobb betegsátor is felállításra került, ahol a komolyabb, helyszínen nem kezelhető betegekkel foglalkoznak az ápolók és papok. Mágiahasználókkal a tábor nincs túl jól ellátva, összesen 3 db (2 Velar, 1 Nastar) kisebb hatalmú pappal és egy valamelyest tapasztaltabbal (DiNearra Rosa) rendelkeznek.

A táborlakók közül 1000 emberből 30-50 fixen beteg, ez azért leköti a kinti egyházfiak, segítők és a bentről ki-járó ispotályos szerzetesek kapacitását erősen.

A nagy sátorban 30 személy van elkülönítőben, akikkel nem tudtak mit kezdeni egyelőre, mert nem áll hatalmukban, ezek különféle fertőzések (pl. vérmérgezés, tüdőgyulladás – ezek ugye halálos súlyosságú betegségek, aminek a gyógyítása meghaladja a kinti papok erejét), illetve kisebb-nagyobb harci sérülések, csonkolások.

Az élelmezés folyamatos, de meglehetősen egyhangú és szegényes, pár karéj kenyér, marék rizs jut csak naponta, pár falat zöldséggel keverve, hús vagy hal csak nagyon elvétve jut mindenkinek. A város és a környező ellátó falvak lassan elérik kapacitásuk végső határait, és akkor a városlakóknak sem lesz elég összehúzni a nadrágszíjat, hanem lesz nap, mikor kimarad az étkezés. A városvezetés és a papok bele sem mernek gondolni ebbe, egyelőre. Néhány pap ugyan képes élelmet teremteni, de ekkora mennyiségnél az még tűzoltásnak is kevés, így egy-egy kivételes helyzettől eltekintve nem is próbálkoznak vele.

A helyzetre félig-meddig megoldásként szolgál, hogy az Ilanor irányából érkező katonai utánpótlást (nyersvasat, kész fegyvereket, élelmet, ruházati felszerelést, stb.) szállító hajók visszafelé menekültekkel megrakodva indulnak, és Szépmező közvetlen csatákkal nem érintett partjain lelnek menedékre, bízva abban, hogy a háború végeztével hazatérhetnek. A rendszeres tengeri forgalom tehát segít a pattanásig feszült helyzetet egyelőre kordában tartani, táplálva a reményt a menekülőkben.

A város a menekültek számára ezért nem végállomás, hanem kimenekítési pont. Azért viselkednek jól, és azért együttműködők, mert tudják, hogy csak akkor szállhatnak hajóra, és jutnak biztonságba. Nyilván mindig vannak egyenlőbbek az egyenlők között, van aki egy nap után hajóra szállhat, más meg már egy hónapja vár (erre remek tábori alvilág épül ki, ahol komoly helyosztó meccsek mennek), de nagy átlagban csak két hetet kell várni, hogy elvigye őket egy hajó.

A hajó a városon belül található kikötőben köt ki, ott pakolják ki az utánpótlást és ott hajózzák be a menekülteket, tehát van egyfajta szakaszosság a dologban. A városban elhelyezett menekülteket teszik hajóra, és az így megürülő helyeket töltik fel a kintiekkel. Plusz kell egy kimondott/kimondatlan megállapodás a menekülttábor lakóival, hogy ha baj van (pl. jön egy ork horda), akkor mindenkit beengednek a falak mögé.

Fontosabb NJK-k

A vezeték (család) neveket aláhúzással jelöltük.

Az egyes NJK-k értékei tükrözik nemcsak a kasztjukat, de származásukat, feladatkörüket és személyiségüket is.

Szerintem nem kell (és nem érdemes) számolgatni Kp-t ilyen esetekben, hiszen attól, hogy valaki csak 5. szintű harcművész vagy csak városőr, lehet, hogy évtizedek óta festeget vagy minden matrózzal megérteti magát a kikötőben, tehát “jár” neki a rajzolás és a különféle alacsony nyelvismeretek. Ettől lesz kerek a karakter. Ettől lesz az, aki, még akkor is, ha amúgy nem lenne neki rá Kp-ja.

Egy kalandozó kap Tp-t, szintet lép, kap harcértéket, Ψp-t, manát és csodás tárgyakat. Egy NJK legyen színes és értsen a munkájához/feladatához.

Ottenby kiemelt lakói

Nakloss Arkin báró

A város ura fiatal, valamivel több mint 30 esztendőös férfi. Családja generációk óta irányítja Ottenby városát, ő magát is kora gyermekkorától erre nevelték. Szigorú testi-lelki kiképzésen esett át, elsajátítva mindazon ismereteket, amelyek révén katonái elismerhetik vezető tekintélyét, a város polgárainak ügyes-bajos dolgaiban rendet tud tenni, és városa diplomáciai kapcsolatait is építheti.

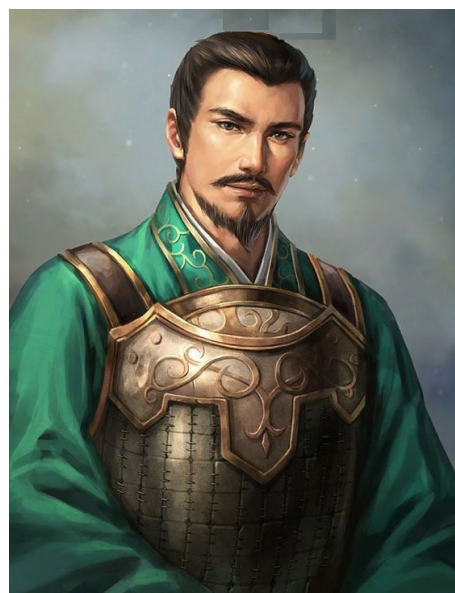
Mindenre van természetesen tanácsadója, és a Városi Tanács is megteszi a magáét, hogy csak az igazán lényeges dolgok jussanak el a báróhoz. Legközelebbi bizalmasa Doranból érkezett varázslója, az ifjú Cal Nich, akire többen féltékenyek is a Tanácsból emiatt.

A bárónak még nincs örököse, folyamatban vannak a tárgyalások Lauth város vezető nemescsaládjával, hogy leányukat nőül vehesse.

Országá oly sok lakójához hasonlóan elsősorban Velart követi, de mellette természetesen tiszteli Villét és Nastart is.

Viselkedése külső szemlélő számára csendes, elmélkedő, de ez sok erőfeszítést igényel a részéről, mivel amúgy hajlamos hirtelen haragra lobbanni. Ilyenkor általában félrevonul a gyakorlóterembe és gyakorlópengével vagy puszta kézzel “rendet vág” testőrei között.

- Jellem: Rend, Élet
- neveltetése szerint kardművész, aki háttéréből fakadóan Mesterfokon ért az Etikethez, a Heraldikához; képzett a Hadvezetésben, a Diplomáciában és a Jog/Törvénykezésben
- jól beszéli a környező országok nyelveit (közös, erv, toroni mindkét dialektusa, niarei, ilor)
- szereti a jó teákat és a kapcsolódó szertartásokat
- kedveli a haiku verseket, a hozzá fordulókkal mindig érdeklődőbb és engedékenyebb, ha a kérésük megfogalmazásában elrejtjenek egy-két ilyen szellemességet

Cal Nich, dorani varázsló, bárói főtanácsadó

28 esztendő, erv származású férfi, rövid, világosbarna hajjal, bajusszal és többnapos borostára hasonlító szakállal. Szemei szürkéskékek, élénken figyelnek mindenre. Doranban végzett varázsló, akinek elsődleges érdeklődési területe a Mentál- és Anyagmágia, ebből következően gyakorta kísérletezget a palotában található laborjában, vagy folytat elmélyült eszmecsereket Argus Krarral, Nastar főpapjával vagy Oion Derenimmel, Velar főpapjával. Éles eszű, jól boldogul nemcsak a város nemeseivel és kereskedőivel, de a követekkel is. A fontosabb tárgyalásokon ura mellett a helye, ha pedig gyanúsabb idegenek érkeznek, akkor mindenképpen jelen van a fogadáson.

- Jellem: Élet, Káosz
- képességei szerint 6. szintű varázsló, aki Mesterfokon űzi az Alkímiát, kiváló Emberismerő, továbbá ért a Diplomáciához és Heraldikához
- másfél ujjnyi széles varázslóbotja iskolájának megfelelően drakfából készült, a válláig ér, és felszínét lehetőleg szimbólumok díszítik
- féltett kincse egy mágikus ezüstgyűrű, amelyben egy körömnyi topáz ül. Ez parancsszóra képes a megérintett személyt oltalmazó aurával körbevenni, amely a nem mágikus lövedéket (nyílveesszőt, dobótört, stb) légiessé változtat, ami így akadálytalanul áthalad a védelmezett személyen.

Kire Trenis, katonai parancsnok

Negyvenes éveinek közepén járó tiadlani. Szülei gazdag kereskedők Sabaor városában, jelenleg sajnos toroni megszállás alatt. Emiatt, bár mogorva a stílusa, szíve mélyén együtt érez a menekültekkel, igyekszik segíteni nekik (szállás, biztonság, ellátás stb.).

Az Arany Sárkány iskola tagjaként leginkább a védelemben jártas, és ennek megfelelő a gondolkodásmódja is. Számára a támadás is egy lassú folyamat, az ellenség módszeres felörlését jelenti. Kerüli a hirtelen, azonnali döntéseket, szereti jól átgondolni cselekedeteit, lehetőség szerint több szempontból megvizsgálni a problémákat. Feszélyezi, ha azonnal, felületes információk alapján kell döntést hozni, igyekszik kerülni az ilyen helyzeteket (iskolája szerint a hirtelenség könnyen végzetes hibához vezet).

Katonai vezetőként, bár engedelmeskedik a bárónak, némileg független a helyi politikától, a város és nem csak a vezetők érdekében szokott cselekedni, ami időnként súrlódáshoz vezethet a helyi elittel. Nem kedveli a helyi kardművész iskola vezetőjét, de együtt tud működni vele. Kifejezetten jó viszonyt ápol viszont a városórság vezetőjével, napi szinten kommunikálnak egymással, ha van rá lehetőség.

Hobbija a távoli fegyverek gyűjtése és tanulmányozása, egész kis magán gyűjteménnyel rendelkezik belőlük. Az általa megismert fegyvereknek igyekszik kiismerni gyenge pontjait, illetve az ellenük való hadakozás hatékony módjait.

- Jellem: Rend, Élet
- képességei szerint kardművész, aki ért Mesterfokon ért a Fegyverismerethez

Rawa Enrian, városőr parancsnok

A város szülötte, családja generációkra visszamenőleg fegyveres szolgálatból élt, nagyapja szintén a városőrséget vezette a maga idejében. Az ő adottságai is ebbe az irányba mutattak, de a felelősségérzet csak később csatlakozott hozzájuk - még 16 éves sem volt, mikor elszökött otthonról, hogy belépjen a seregbe. Leszolgálta a maga idejét, sok csatában részt vett a gro-ugoni határon, eközben ismerte meg Kire Trenist, akivel gyökeresen eltérő gondolkodásmódjuk és képzésük ellenére közeli barátok lettek. Enrian kemény, határozott, cseppet sem halogató típus, aki inkább kér utólag bocsánatot, mint előre bizonytalan engedélyt. Húszas évei végén járt, amikor hazatért és csatlakozott a városőrséghez. Jelentős katonai tapasztalata hamar előre vitte a ranglétrán, és alig öt év alatt ő lett a városőrség vezetője, szinte egy időben a régi báró halálával. Alaposan ismeri a várost, noha már ritkán járhatja sikátorait úgy, mint ifjabb éveiben. A városőrség tagjai miatta kezdtek el megtanulni a hadrend alapjait, az általa leghasznosabbnak ismert formációkat, amikkel könnyedén a közönséges rendbontók fölé kerekedhetnek, és még a magukat sokra tartó kalandorokat is meg tudják lepni.

Felettebb kedveli a térképeket, komoly gyűjteménye van belőlük a parancsnokságon - ezek főleg a várost ábrázolják különböző korokban (*rendelkezik olyan toroni rajzolású térképpel, amelyen megfelelő Térképészeti ismeretekkel megtalálható az Orwella-templom*), valamint Tiadlant, és szomszédaikat a közelmúltban. Szállásán őrzi a messzi tájak földabroszait, melyek között nem egy igazi ritkaság is akad, mint például a Riegoy melletti Ustach-szigeteket vagy a Niarét az első onnan érkező szerzetesek idejében, netán a Kwyn'Lior alföldet Cranta idejében.

Beosztottai és családja (felesége és 4 gyermeke) jól ismerik azt a szokását, mikor visszavonul gondolkodni, és megszólal a panaszos khuuchir hegedű hangja, olykor - rosszabb napokon - mély, karcos hangú énekkel kísérve.

- Jellem: Rend
- képességei szerint kardmester, aki komoly figyelmet fordított a Térképészetre és a Jog/törvénykezés helyi előírásaira

Oion Derenim, Velar főpapja

Immár 30 esztendeje szolgálja Velart a városban, köztisztületben álló, bölcs és igazságos embernek ismerik. Istene kegyéből termete még mindig szálás, haja, szakállja nem fakult meg az évek alatt, sötétzöld szeme szinte az ember veséjébe lát. Már mielőtt főpapi rangra emelték volna gondoskodott az új nemzedék kineveléséről, s ezt azóta is nagy szeretettel és gondnal űzi, tanítványai Tiadlan-szerte elismert tudással bíró papok, akiket bármely város templomában szívesen fogadnak.

Mindig feketében jár, csak öve smaragdzöld, egyéb ruhái stílusukban egyszerűek, bármely polgárnak becsületére válnak. Vállára boruló sima palástját egyszerű vaslánc fogja össze.

Mély, hordóból kongó basszus hangja szinte megrezgeteti beszélgetőtársa csontjait. Rendje sok tagjától eltérően nem tartja

távol magát az emberektől, vallja, hogy minél többeket ismer meg, minél többeket lát és hall, annál jobbra válik ítélőképessége. Ahogy ő mondja, szereti tapintani a sorsfonalakat, érezni a Sors szövétnekét, ahogy körbefonja az embereket.

Udvarias beszélgetőpartnerrel ő is udvarias, ha nem tartják be a formulákat, akkor viszont felölti bírói arcát és hűvös távolságtartással, minimális együttműködési készséggel viszonyul hozzájuk. Ha igazán felbosszantják, Rendreutasítja az okvetetlenkedőt és kilitlja a templomából.

- Jellem: Rend
- Mágia terén 6. szintű Kyel-papnak felel meg, amely a Kyel befolyási területeibe eső varázslatok szintfüggő értékei (pl. hatóidő) esetén 8. szintre növekszik főpapi beavatása miatt
- kiváló emberismerő, mesterien követi az udvariassági formulákat és jó érzéke van a tollas buzogány forgatásához is. Képes elválasztani nemcsak emberek, de tárgyak tekintetében is a talmi a valóditól.

A Velar templomban rajta kívül további 6 pap foglalatoskodik egyházi teendővel.

Argus Krar, Nastar főpapja

Argus Krar, Nastar főpapja idősödő (58 éves), hegyes szakállt és bajuszt viselő férfi. Csuklyás, vörösesbarna köpenyét és napkeltekor végzett csendes sétáit az egész városban jól ismerik. A rendkívüli helyzet miatt két templomőr kíséri pár lépéssel lemaradva.

Lassú, megfontolt beszédű ember, aki minden körülmények között őrzi a hidegvérét - talán csak ha szeretett könyvei, tekercsei kerülnek veszélybe, akkor látni rajta felindultságot. Cselekedetei még stresszhelyzetben is kiszámítottak, ilyenkor mondatainak hossza csökken a maximális hatékonyságért. Udvarias, tisztelettudó látogatóknak mindig szívesen segít, ha ideje engedi. Utasítást alapvetően csak a bárótól fogad el, de Cal Nich nevében is érkehetnek kérések, amelyeket előrevesz teendői sorában.

Kutatásai fókuszában a tudás megőrzésének, átörökítésének, megosztásának formái állnak. Ennek folytán széleskörű, mély ismeretekkel rendelkezik mind mundán területen a könyvkötészet, pergamenek, papírok, tinták, stb. területén, mind pedig akár más kasztok varázslatai terén, amelyek ebbe a tárgykörbe esnek.

- Jellem: Élet, Rend
- Mágia terén 6. szintű Krad-papnak felel meg, amely a Krad befolyási területeibe eső varázslatok szintfüggő értékei (pl. hatóidő) esetén 8. szintre növekszik főpapi beavatása miatt
- sok nyelven beszél, beleértve néhány igazán elfeledett vagy tiltott nyelvet is

A templomban 4 kisebb rangú pap él még, ők tiadlani származásúak.

Kerna DeMook, Antoh főpapnője

A húszas éveinek végén járó, csinos, tiadlani származású hölgy. Kifejezetten kecses mozgású, már-már akrobatikus. Hangulatától függően kék, zöld vagy fekete ruhákban jár, jellemzően bármely színt is választja, sosem keveri őket.

Hangulata változik az apály/dagály körforgással (zöld = apály, unott, lassú; kék = dagály, lelkes, gyors), illetve vihar esetén feketét hord, és jellemzően rosszkedvű, elutasító.

Csilingelő, kedves hangú, alapvetően együttműködő és segítőkész, ha jó időben beszélnek vele a JK-k. Leginkább a távolsági kereskedőhajókkal foglalkozik. A helyi halászokat paptársa, Nervandel (félelf) látja el jó tanácsokkal és javaslatokkal.

Nincs igazából képből a kikötő eseményeivel, nem érdekli sem a kereskedelem, sem a politika, a kikötő biztonsága pedig a városőrség feladata. Rendkívül vonzódik a borostyánok után, főleg azok tetszenek neki, amelyekben zárványok is vannak. Alapvetően ellene van minden feketemágiának, az ilyen megnyilvánulásokra hevesen reagál. Nem kedveli és nem is közösködik Kertával, bár megtűri a kikötőben.

- Jellem: Élet, Káosz
- Mágia terén 5. szintű Antoh papnak felel meg, amely Antoh befolyási területeibe eső varázslatok szintfüggő értékei (pl. hatóidő) esetén 7. szintre növekszik főpapi beavatása miatt
- furcsa természete ellenére mesterien ért a Térképészethez, a hajózáshoz szükséges ismeretekhez, kimeríthetetlen tárháza a tengeri legendáknak és történeteknek, és konyít az ékszerkészítéshez is

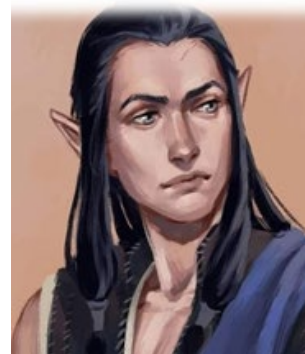

Nervandel, Antoh papja

Az Antoh templomban rajta kívül további 1 pap foglalataskodik egyházi teendővel, ő **Nervandel**. A félelf kedves, kissé tudálékos és két lábbal a földön jár. Sokkal jobban képből van a kikötőben zajló eseményekkel, mint a papnő. Lévén ő az egyik fő kikötőbiztos, nagy felelősség nyomja a vállát.

Tudja, mit tárolnak a kikötő raktáraiban hivatalosan (bejegyzett áruk, lerakatok). Név szerint ismeri az Ottenby-ben megforduló tengeri kereskedőket és az idősebb halászokat. Pozíciója és veleszületett tehetsége folytán szinte minden északon ismert és beszélt nyelvet megért, legalább alapszinten, így nincs olyan tengerész, akivel ne értene szót. Ha tolmács kellene a városban másutt, nem nemesi asztal mellett, akkor bizonyosan őt hívják.

Semleges viszonya van Kertával, tudja, hogy olykor szükség van rá.

Yadrana Alina, Ellana főpapnője

Ereni származású árva, akit bordélyban dolgozó anyja halála után emeltek ki a Nővérek, aztán Pyarronban képeztek és avattak be, majd onnan helyezték vissza Északra. Kimért, kissé távolságtartó, de egyben kihívó is a viselkedése. Törtető, de óvatos is, tudja honnan jött és semmiképp nem akar oda visszakerülni. Szereti a szép ruhákat és ékszereket, rendkívül vonzó, bűgő hangja van.

Mindig segítőkésznek mutatkozik a többi főpap, illetve a báró irányába, de ez inkább protokoll, mint valós önzetlenség. Erős kézzel vezeti papnőit és segítőit, rendkívül diszkrétek, hisz ez hosszú távú működésük alapja.

Tudja, mit gondol és mond róla Rosa, de rangján alulinak tartja, hogy egy megtűrt, beolvasztott egykori kisisten követőjére túl sok figyelmet pazaroljon. Legalábbis ez a felszín. Valójában mindketten Ellana termékeny, óvó-nevelő oldalát képviselik, így nagyon sok bennük a közös vonás, ritka találkozóikat ugyanakkor mindig rejtve ejtik meg, hogy a nemes főpapnő imázsán ne essen csorba.

Jó viszonyban van Cal Nich-el (varázsló), mindketten értik, mit jelent több urat (úrnőt) szolgálni egyszerre. Célja, hogy tagja legyen az Inkvizítorok Szövetségének, így védelmezve a hívőket a gonosszal szemben.

A termékenységi problémákkal küzdő vagy gyermeket váró, netán problémás szülésbe ragadó rangosakat személyesen keresi fel, és ha tudja, kezeli is, ezért a felsőbb rétegekben nagy megbecsülésnek örvend (inkább baba/tanácsadó, mint örömlány. Azt meghagyja az alacsonyabb sorban lévő hitsorosainak - megfelelő ajánlólevéllel vagy ranggal persze őt is fel lehet kérni egy éjszakára, amelyre istennője tanításai szerint nem mondhat nemet).

Rendszeresen gyűjt információkat Pyarronnak, nővéreivel a Kapcsolat Tükre nevű varázstárggyal kommunikál, azonban szinte kizárólag vallási ügyekben (egyházi kém/figyelő)

- Jellem: Rend, Élet
- Mágia terén 5. szintű Ellana-papnőnek kell tekinteni, amely Ellana befolyási területeibe eső varázslatok szintfüggő értékei (pl. hatóidő) esetén 7. szintre növekszik főpapi beavatása miatt
- ugyanezen beavatás miatt a Termékenység nevű varázslata nem csak gyógyít, hanem a születendő gyermek egészséges is lesz
- Kiváló emberismerő, imádja a nyomozásokról szóló legendákat, történeteket és ő maga is éles szemű nyomolvasó

Az Ellana templomban rajta kívül további 6 papnő foglalatoskodik egyházi teendőkkel. Közülük a legkisebb hatalmúak gyakran megfordulnak a menekülttáborban is, segítenek ahol tudnak.

Lantara, Ellana papnője

Lantara mindig az Ellana-kegyhelyet rejtő kúriában van, ő intézi a napi ügyeket, szabálykövető és már-már bürokrata beállítottságú (domina jelleg). Ő szűri az új lányokat, illetve tart kapcsolatot az egyszerű örömlányokkal is (kisebb problémák megoldása, betegségek, nem várt terhesség stb.) Gyakran megfordulnak nála a város egyéb bordélyáiban dolgozó lányok is, így kiterjedt információs hálójá van, amit aktívan használ is. Kereskedőkről, jómódú polgárokról és

katonákról, illetve kalandozókról/utazókról viszonylag sokat tud, ha azok járnak bordélyokba. Afféle madame ő, a főpapnő bal keze.

Mériba, Ellana papnője

Mériba Argeion Kaaria kardművész mester szeretője, harcosabb beállítottságú, kalandosabb típus. Egyenes és lényegre törő, nem kenyerere a mellébeszélés. Szereti a kihívásokat, imádja a bárdok/kalandozók történeteit, amit lelkesen megjegyez és saját ízlése szerint novellákat is ír belőle. A haikuk és kalligráfia a hobbija, elég jó bennük, így ismerkedtek meg jelenlegi szeretőjével is. A katonákról, városőrökről és a helyi kalandorokról sokat tud, előbbieket tisztelik harcos természetét, így ha bajba kerülne, a helyi biztonsági erők szinte azonnal segítenek neki (zaklatása komoly bajba sodorhatja a JK-kat, mogorva és segíteni nem akaró közkatonák képében. Nyilván ez visszafelé is igaz). A rapír és tör mellett jól bánik az íjjal is.

Les Heran, Darton papja

Darton ifjú (23 esztendő) papja erején felül igyekszik ellátni a város temetkezési feladatait, mivel mestere a háború elején a frontra távozott, ahol később életét is vesztette. Hite szerint ortodox, tehát nem Airun al Marem próféta újfajta tanait követi, de azt még ő is elismeri gyengébb pillanataiban, hogy ez - mármint mestere korai halála - igen rossz tréfa volt.

Komoly, megfontolt természet, de a megfeszített munkatempó meglátszik rajta, így állandóan fáradtnak tűnik, karikás szemei és egyszerű mozdulattal hátrasimított zilált szőke haja ezt jól tükrözik. Hangja meglepően zengzetes vékony termetéhez képest, jól ki tudja használni temetési beszédei közben, valamint ha a beosztottak között kell eligazítást tartania.

Amikor nem temet, akkor beszélgetés közben gyakorta ropogatja ujjait, ez ismert rossz szokása. Köznapi beszélgetések során szinte minden mondatában szerepel az "ugyebár" szó, valamiféle kapcsolatban, ez is jellegzetessége.

A menekültekkel nem nagyon foglalkozik, amíg élnek, arra ott vannak mások a véleménye szerint. Az bántja és felzaklatja, hogy temetésükről nem tud rendesen gondoskodni, hanem egyszerű temetési árkokat kellett nyitniuk a tábornól délre fekvő közeli temető mellett.

Az élőholtak Darton tanításai szerint förmedvények, amikor tudomást szerez felbukkanásukról, akkor elsők között jelenik meg segítséget ajánlva.

- Jellem: Rend, Halál
- Mágia terén 2. szintű Darton-papnak kell tekinteni
- A rászakadt feladatok végrehajtása során elmélyült az alkímiában, a leggyakoribb élőholtakról elméleti tudással rendelkezik, kevéske pihenőidejében temetési balladákat olvas és ír

DiNearra Rosa, falusi gyógyító papnő

40-45 év körüli, erv származású nő, napbarnított bőrrel, színes szalagokkal copfba fogott dús barna hajjal. Szépen ívelt szemöldöke alatt határozott tekintetű, zölddel pöttyözött élénk barna szempár csillog. Halk beszédű, jólelkű teremtés, akin a kor egyáltalán nem fogott, sokszor vélik jóval fiatalabbnak azok, akik nem ismerik. Az egyik Ottenby melletti falu papnője, aki a háború kitörése után, amikor a menekültek nagyobb számban elhaladtak mellettük, idejött velük és azóta is hatékonyan gondozza a betegeket és sérülteket. Hite szerint egyike a Tiadlanban a pyar egyház térhódítása után is megmaradt kisebb vallások követőjének, az ő imái *Ichel*-hez szállnak, aki termékenység, gyermekáldás, születés és gyógyítás jóságos matrónája - és akit a hivatalos kánon Ellanával azonosít (és így megtúr).

Az okatlan szenvedést nem tudja elviselni, természetéből fakadóan segíteni, enyhíteni szeretné. A fenyegetést sem tűri, nem nebánsvirág, ha kell, sebkötözésre használt eszközeivel meglepő hatékonysággal képes megvédeni magát; a fájdalomcsillapításra adott tea és gyógykenőcs pedig igen hasznos akkor is, ha elkábítani vagy elaltatni kell egy agresszívabb páciens.

- Jellem: Élet
- Kimagasló a tudása (Mf) Sebgyógyítás és Herbalizmus terén, ért az Élettan alapjaihoz és az Emberismerethez is. Képes növényi alapú mérgek előállítására, de alapvetően ezeket is a fentebb leírtak szerint fájdalomcsillapításra, kábításra, altatásra használja
- Mágiája alapján 4. Szintű papnak kell tekinteni, Élet, Természet szférákkal
- Ellana legtöbb különleges varázslatához nincs hozzáférése, egyedül a Termékenységet képes helyreállítani az ott leírtak szerint

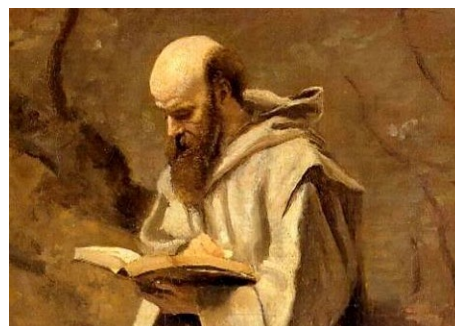

Kril Merat, az ispotály mestere

Ötvenes éveinek vége felé járó, pyar férfi. Csendes és szerény, nagyon segítőkész a maga módján, de iszonyú fáradt is. Hetek óta erőn felül teljesít, és ez meglátszik rajta és társain. Elfogadta és az istenek próbájának tartja a jelenlegi feladatát, igazi fanatikus, és ez átragadt követőire is. Lelki beállítottsága szerint minden sérültet megillet az ellátás függetlenül attól, hogy ki és honnan jött.

A fentiek ellenére nagyon jó kapcsolatban van a helyi katonaság felcsereivel, ahol tudják segítik egymást (információkat is megosztanak egymás között).

- Jellem: Élet, Rend
- Képességei alapján 4. Szintű szerzetesnek tekinthető, aki akadémiai szintű sebészeti-gyógyítási technikákat ismer, fűvészeti ismeretei szintén katedrára valók. Képes semlegesíteni a legtöbb ártó matériát amit Ynev mérgekeverői megálmodtak és az emberek mozgatórugóit is jól fel tudja mérni
- Harcértékei nem relevánsak, sohasem harcol - esetleg menekül, hogy segítséget hozzon

Argeion Kaaria, Száguldó Lándzsa kardművész iskola mestere

A negyvenes éveinek elején járó tiadlani férfi, aki középneemesi ház sarjaként látta meg a napvilágot Nagami városában. Visszahúzódó természet, ugyanakkor határozott véleménnyel van a világ dolgairól. Kissé cinikus, sötétben látja a dolgok állását, de ha beszédbe elegyednek vele, akkor sok érdekes történetet mesélhet korábbi kalandozásairól és hadi tetteiről. Pragmatikus, két lábbal a földön jár (ha nem épp lovon ül), szereti az egyenes beszédet, ki nem állhatja a köntörfalazást, a rébuszokban beszélést. Gyengéd kapcsolatok fűzik Mériba-hoz (Ellana papnő), bár tisztában van kapcsolatok korlátaival. Hűséges és kitartó típus, uralja az érzelmeit, nehéz kihozni a sodrából.

Nem kedveli, de együttműködik Kire Trenissel (katonai vezető), emellett nem fogadja el maga felett állónak. Fanatikusan hűséges Arkin báróhoz.

Bár jelenleg kevés emberrel rendelkezik, kiváló ismeretei vannak a város környékéről. Tanítványai gyakran járőröznek lovon a környező vidéken. Kiváló lovas harcosok.

Tanítványai mind az Ottenbytől nyugatra található Tebren falujában találhatóak, ha nincsenek épp járőrözésen (3-as csapatok). Nagyjából szabadon felhasználhatóak a városon kívüli eseményekben.

- Jellem: Rend, Halál
- képességei szerint 5.Sz. kardművésznek számít, aki kiváló lovassági hadvezér, jól ismeri a várost és környékét, valamint ért a niarei alabárd forgatásához
-

Shoshue, Felhőkig Éró Fa Sárkánya harcsművész iskola mestere

Tebren falujában született, ám fiatal korában sok más helyen megfordult, hogy aztán hazatérve Ottenby-ben telepedjen le, ugyanazon iskola mestereként, ahol maga is tanult.

Shoshue visszafogott, csendes nő, habár tekintetében harmincegynehány esztendejét is meghaladó bölcsesség csillog. A nap minden órájában, tanítványai szerint még éjjel álmában is gyakorol, ha éppen nem fizikai testét, akkor elméjét, vagy asztrális lényét edzi.

Jó kedélyű, kedves a város lakóival és felkelővel egyaránt, tanítványai tisztelik és szeretik, habár ők ismerik a szigorú arcát is. A mester utazásairól ritkán beszél, ugyanakkor sokszor merít tapasztalataiból, amikor tanít.

Kedveli a magányt, az elmélyülést, sokszor tölti idejét a fák között, vagy éppen az iskola szikláiról figyelni az érkező és távozó hajókat. Ilyenkor gyakran fuvolázik, a zene hangját hallani a kikötő más részein is. Szívesen sétál a természetben, ilyenkor érzi magát leginkább elemében.

Jó kapcsolatot tart fenn Liranalyennel, és Argeion Kaaria-val is, habár ez utóbbihoz fűzi egy kis - olykor kevésbé egészséges - versengés is, egy régi fogadás ürügyén, aminek a részleteit talán már ő maguk sem tudják. Gyengéd barátság fűzi ugyanakkor Kerna DeMookhoz, akivel gyerekkorukban ismerkedtek össze.

Shoshue szikár, napsütötte bőrű, magas termetű, hosszú barna hajjal, és barna szemmel. Termete nem nőies, sőt, inkább szögletes és vékony, mint egy fiúé, ám ő sosem foglalkozott ezzel. Ruházata egyszerű, férfiruhára emlékeztető, tiszta és rendezett. Nem hord drága kelméket, de arra ügyel, hogy éppen annyira tűnjön maga is rendezettnak, amennyire iskoláját, és szellemét tartja.

Elsődleges célja iskolája fenntartása, és a harcművészet gyakorlása és fejlesztése (saját fejlődése), emellett szívén viseli a város sorsát, és személyes felelősséget érez minden egyes tanítványa irányában.

- Jellem: Rend, Élet

Liranalyen, Jade Toll harcművész iskola mestere

Ottenbyben, a Jade Toll iskolában született, és nőtt fel, a harcművészet az előző nagymester lányaként a “vérében” van, ám mondják, sok mindenben meg is haladja felmenői tehetségét. Öntudatos, kemény, határozott asszonnyá cseperedett az évek során, és bár a várost alig hagyta el, érdeklődése kiterjedt a világi tudományok irányában is. Ha utazók érkeznek a városba, szívesen találkozik velük, egy csésze tea kíséretében gyakorta mélyül el filozofikus vagy világi beszélgetésekben. Sőt, ha ideje engedi, akkor Cal Nich-t is gyakran felkeresi hasonló okból, bár ezen beszélgetések a háború és a menekültek érkezése óta egyre inkább elmaradnak.

Liranalyen szenvedélyes nő, anyja szerint akaratos és makacs, habár ezt gyermekora óta megtanulta jóra fordítani, meditációknak, és a harcművészet szigorú gyakorlásának köszönhetően. Amit a fejébe vesz, azt véghez is viszi, szigorú tanítványaival is, sokat követel, de igazságos és végtelenül hűséges. Az egyenesség számára már hitvallás, nincs kedvére a politika diplomácia, ebben sokszor vitatkoznak Cal-lal is, aki szerint Liranalyen lehetne olykor kevésbé szókimondó.

Shoshue-val és a másik iskolával is baráti viszonyban vannak, habár Liranalyen adós még látogatással, amit ki tudja miért de jó ideje halogat. Sokak szerint a két mester ellentétes személyisége, mások szerint Argeion Kaaria lehet a háttérben. Liranalyen kedveli és tiszteli Argeiont, a tisztelet kölcsönös is, ám a szívélyesség viszonzatlan, amit - mondják - a nő némi féltékenységgel tekint, főleg mivel Shoshue-val jóban van a mester.

Termetére nézve alacsony, de erős, izmos nő, aki megtanulta, hogyan fordítsa termetét és adottságait maximálisan a maga hasznára. Akárhol jelenik meg, nehéz nem észrevenni, személyisége és határozottsága betölti a teret. A tradíciókat és a harcművészetet a végletekig tiszteli, sokszor addig gyakorol, hogy bütykei kivéreznek, de panaszkodni, felszisszeni senki sem hallotta még. Tanítványai - habár a mester erőskezű velük is - tisztelik és a tűzbe mennének érte, akárcsak a mester asszony őértük. Harminc év közepe felé jár, bár ez aligha látszik meg az arcán, vagy az alakján, ami ruganyos, hajlékony. Arca kifejezetten szép, szemei feketén ragyognak.

Fő motivációja a tanulás és tanítás, életét, akárcsak elődei, az iskolának szánta.

- Jellem: Rend, Élet

Kerta, a vén hálószövő

Az öregasszony a kikötő keleti szegletében éldegél egy mólóvégi kunyhóban. Kötelet ver, hálókat foltoz, és szerény bevételét a magának gyűjtött rákokkal, kagylókkal egészíti ki. Munkájának minősége éles ellentétben áll saját és lakhely külsejével, így gyakorta megtéveszti az idegeneket. Érdes, enyhén károgó hangja van, sós tengervíz és hínárok szaga lengi körül.

Valamikor régen, már ő maga sem tudja hány éve, kisgyermekkorában csaknem a tengerbe fulladt, amikor az apja hajójára lopózott és kihajózott vele. Ködbe keveredtek, a gyermek átesett a palánkon. Apja kétségbeesetten utánaugrott, de nem sikerült kimentenie. A véletlenek együttállása folytán egy tengeri boszorkány járt arra, aki az apát áldozatnak fogadta és így a gyermeket megmentette.

Sok mindenről tud, ami a kikötőben és mellette zajlik, fogadott anyját látja el információkkal. Olykor-olykor eltűnt egy-két ember a kikötői cölöp között, de hát ez mindennapos... Nem bír varázshatalommal, de a fohászai időnként meghallgatásra találtak és a felszínre kerül egy-egy értékes tárgy a fenékről.

Ha faggatják, akkor némi pénzmagért, vagy más értékért cserébe - esetleg fenyegetések hatására az életét féltve - elárulhatja, hogy mely raktárak környékén tud friss mozgolódásról, ami nem kötődik hajókhoz, esetleg a Murénák csempészeihez. Ha nem pozitívan állnak hozzá, akkor egyenesen beküldi őket a gahulok rejtekhelyére.

- Jellem: Halál
- kaszton kívüli, harcértéke, életereje nem jelentős
- az általa készített egyedi kötelek és hálók rendkívül erősek és megbízhatóak, ezt még Antoh kikötővigyázói elismerik. Saját szavajárása szerint a sors szövetét látja, annak mintáját követi, e tekintetben Velar útján jár a papok szerint. Talán emiatt lát a vele beszélgetők veséjébe, míg ő maga könnyedén szövö a szavakat és ismeri fel az értékeket.
- Asztrális kötelék köti össze a tengeri boszorkánnyal (Yamm-haikán), ez megfelelő varázslatokkal vagy pszi-diszciplínákkal érzékelhető
- ha megsérül vagy netán meghal, akkor a tettes számíthat arra, hogy kellemetlenségek fogják érni a tengerparton, a tengeren

Jámbor Bekk, Murénák alvilági csempészbanda vezetője

Negyven-akárhány évvel ezelőtt született Erenben, szegény sorsú családba. Szülei mindent megtettek, hogy előteremtsék a betevőre valót, még ha az törvénybe ütköző cselekedet is volt. Féltucat testvérével együtt ő is már kora gyermekkorától besegített ahol tudott, hol az utcán kéregetve, hol egy frissen sült kenyeret elcsenve hajnalban a pék tornácáról. Hamarosan a törvény rosszabbik oldalán találta magát, tolvaj- és rablóbandák tagja lett. Mikor a bűnözés már nem csak a létfenntartásról szólt, elkezdte élvezni a kergetőzést a törvény embereivel, és azóta is ez életének fő mozgatórugója. Egy félresikerült betörés során véletlenül megölte egy kisnemesi család egyetlen lányát, emiatt vérdíjat tűztek ki a fejére és menekülnie

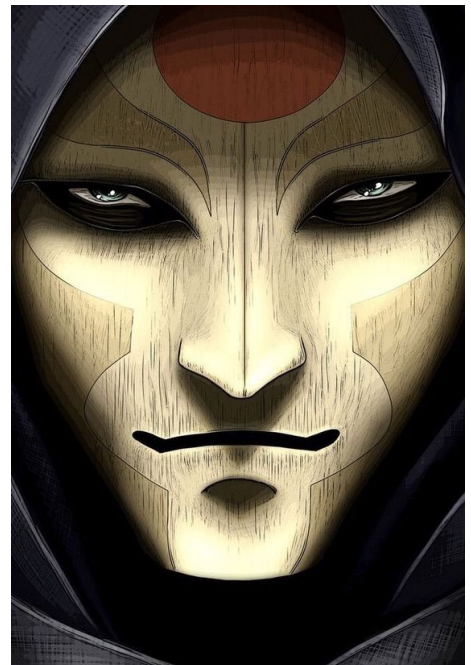
kellett. Ekkor vette fel a Bekk álnevet, valódi neve ismeretlen még a legbizalmasabb emberei számára is. Ereni üldözői elől bujkálva tévedt Ottenby városába, ahol tapasztalatával hamar értékes tagja lett a Murénáknak. Éles eszével és megtévesztő viselkedésével egymás után vitte sikerre a banda vállalkozásait, így pár év elteltével a vezetők között találta magát. Mikor a városőrség lecsapott és felszámolta a Szomjas Muréna fogadót, Bekk sikeresen terelte a felelősséget a többi vezetőre, és velük leszámolva átvette a szervezet teljes irányítását. Az ő ötlete volt berendezkedni az elhagyatott erődben, és létesíteni több rejtékhelyet és lerakatot a környező erdőkben és hegyekben, hogy a hatóságok nehezebben akadjanak az eltűnt vagy csempészett áruk nyomára.

Annak ellenére, hogy a városőrséggel folytatott állandó fogócska a lételeme, Bekk nagyon óvatos figura, és csak akkor vállal kockázatot, amikor siker esetén igazán nagy nyereségre van kilátás. Tapasztalt hamiskártyásként tisztában van vele, mikor kell bedobni egy közepes osztást, ha túl magasra emelkednek a téték. Nyájas és szívélyes modora mások figyelmének altatását és saját valódi céljainak leplezését szolgálja. Ha kihozzák sodrából akár egyik pillanatról a másikra előbújik valódi nyers, erőszakos, követelőző énje. Nagyon figyel arra, hogy észrevétlenül mozogjon a városban, nappal mindenféleképpen álcázza magát, illetve kerüli a nyilvános kompromittációt. Így eddig sikeresen elkerülte a törvény kezét.

Tulipán, Tulipános Rend titkos társaság vezetője - Dakkon Tak, a Finnyás

A Tulipános Rend jelenlegi vezetője, vagyis a Tulipán cím viselője nem más, mint Dakkon Tak, a befolyásos Tak ékszerészcsalád egyik legidősebb tagja. A Finnyás gúnynéven is ismert Dakkon nem a család tisztavérű niarei ágának tagja, apja egy ifjúkori félrelépéséből született zabigyerek. Ezért hiába volt korának legígéretesebb drágakömvés tehetsége, sosem kerülhetett igazán fontos pozícióba. Bosszúját kétféle módon teljesítette be: egyrészt messze földön híres ékszerész vált belőle, akinek kegyeit sikerei miatt minden családtagja kereste, ezért majdnem úgy bánhatott velük, ahogy akart. Másrészt amint lehetősége támadt rá, belépett a Tulipános Rendbe, és azonnal elkötelezett és hűséges taggá vált.

Dakkon jócskán 70 felett jár, hajlott háta, remegő kezei és folyamatosan rosszabbodó látása már alkalmatlanná teszik az ékszerészet művészetének gyakorlására. Viszont továbbra is ő a Tak család legelismertebb szakértője, akiről mindenki tudja, hogy nagyon szűken méri a dicséretet, soha semmi sem elég jó neki, és állandóan leszólja a hozzá forduló fiatalabb családtagok munkáit, még ha azok mesterművek is. Így ragadt rá a Finnyás gúnynév, amin ő látszólag rendszeresen megsértődik. Azonban

viselkedésével elérte, hogy zsémbes öregembernek kezeljék, aki állandóan régi dicsőségről papol, hogy az ő korában mennyivel alaposabbak voltak az ékszerészek, jobbak az alapanyagok, és szebben csiszoltak a drágakövek. Megjátszott időskori elbutulása miatt környezete már nem lát benne semmilyen fenyegetést, ezért bátran elfecsegnék neki bármit, mondván, hogy másnapra úgyis elfelejti. Nem is sejtik, hogy ezzel csak a Tulipános Rend malmára hajtják a vizet...

Az előző Tulipán halála után, nagyjából 15 évvel ezelőtt örökölte rangidősként a címet Dakkon. Már akkor is benne járt a korban, így igazi megtiszteltetésként élte meg, mikor végre rákerült a sor, hogy vezesse a Rendet. Egész életét cselszövésével és megtévesztéssel töltötte, így Tulipánként is ezekre helyezte a hangsúlyt. Bonyolult, éveken

keresztül tartó, több szálon futó intrikákkal tartotta izgalomban, feszültségben, vagy éppen rettegésben Ottenby előkelőségeit. Ármánykodásai hatására céhmesterek mondtak le, nemesi családfők szégyenültek meg, vagy kereskedőházak tűntek el örökre a városból. A háború zűrzavarában is folyamatosan tesz arról, hogy a megfelelő helyen és időben elhintett pletykák hatására hőstettekből ocsmány bűntények, önfeláldozásból önző cselekedetek, dicsőségből szégyen váljon. Nem lesz ez másként a városban hamarosan kitörő zűrzavar esetében sem...

- Jellem: Káosz
- kaszton kívüli, harcértéke, életereje nem jelentős
- messze földön híres ékszerész-ötvös, akár varázslatos holmik értékét is pontosan fel tudja mérni rendkívüli művészettörténeti és szakmai ismereteivel. Jól átlátja az emberi lélek mozgatórugóit, udvarias de sosem mesterkél, ugyanakkor saját szándékait tökéletesen leplezi. Járatos a politikában és jól ismeri országa főbb nemeseit, kereskedőit.
- szárnységdei: unokaöccse és testőre Shaion Tak, unokája és tanítványa Lysilla Tak

Shaion és Lysilla Tak, szárnysegédek, Tulipános Rend

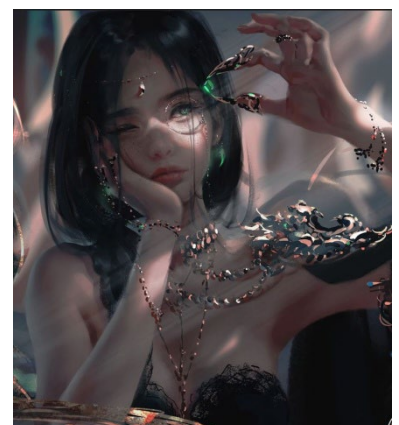
Shaion azon kevés Tak családtag közé tartozik, aki egyáltalán nem ért az ékszerészethez. Habár a család tisztavérű niarei ágába született, sosem volt igazán tehetsége vagy türelme a pepecselős munkához, ezért gyermekora óta különként, fekete báránként kezelték. Ifjúkorában el is szökött otthonról, és kalandozni kezdett, kitanulta a kardforgatás művészetét, bejárta Észak-Ynev nagy részét, és merész vállalkozásokban vett részt. Egy ilyen kaland során súlyosan megsérült és pénz nélkül maradt, így kullogott vissza Ottenbybe családjához. Nem látták szívesen, de Dakkon befogadta és testörként maga mellé vette. Lobbanékony természete szép lassan lenyugodott, unokabátyja mellett megtanult hallgatni és figyelni a részletekre. Közelebb van már a negyvenhez, mint a harminchoz, de még mindig szigorúan veszi a napi rendszeres edzéseket.

Előszertetlennel méri össze erejét a városban élő és megforduló kardforgatókkal barátságos párbajokban, legyenek azok a helyi harcművész iskolák tagjai vagy átutazó kalandorok. Habár nem ért a Slan diszciplínákhoz, sikerült alapszintű pszi képzettségre szert tennie, és a nagyvilágban szerzett tapasztalatai is előnyt tudnak nyújtani neki egy-egy elszigetelve nevelkedett harcművész tanítvány ellen. Két mesterkardjával nem túl elegánsan, de igen hatékonyan harcol, általában a támadásra helyezve a hangsúlyt, nem riadva vissza akár piszkosabb trükköktől sem.

Ritkán vesz részt egyedül társasági eseményeken, legtöbb idejét Dakkonnal és Lysillával tölti, előbbihez megingathatatlan hűsége fűzi, utóbbit leginkább törekeny kishúgaként kezeli és próbálja óvni még a széltől is, de főleg az udvarlóktól.

- Jellem: Káosz, Élet

Lysilla a Tak család egyik legígéretesebb fiatal ékszerész tehetsége, amin nem is csodálkozik igazán senki, hiszen a nagy Dakkon Tak unokájáról és egyetlen tanítványáról van szó. Szülei kisgyermek korában elhunytak egy betegségben, így szinte teljesen nagyapja nevelte fel. Vérvonala miatt ő sem tölthet be komoly tisztséget a családon belül, de tehetsége korán megmutatkozott, és már most nagy dolgokat várnak tőle. Rideg és fennhéjázó modorával Dakkonra ütött, de nagyapjával ellentétben tud kedves és megnyerő is lenni, ha épp az szolgálja érdekeit. Habár családja

jórészt elzárkózik a városi politikától, Lysilla szívesen merül el efféle társalgásokban, huszonéves kortársait és idősebbeket is megszégyenítő éleslátásával és ékesszólásával a társasági események élénk színfoltja. A Tulipános Renden belül ő nagyapja jobbkeze, aki rendszeres kapcsolatot tart a többi vezetővel és azok szárnysegédeivel, továbbá a tolvajokkal és a külső tagokkal is rendszeresen érintkezik. Tudja hogy egyszer ő fogja örökölni a Rend vezetői posztját, és már most mindent megtesz azért, hogy felkészült legyen, amikor ráhárul majd ez a nagy felelősség.

- Jellem: Káosz, Élet
- kaszton kívüli, harcértéke, életereje nem jelentős
- A Tulipán képzí személyesen, így mindenhez ért, amihez ő, még ha nem is olyan fokon egyelőre

Egyéb, közönséges NJK-k

Testőrség (bároi alakulat)

A báró palotaőrei közül csakis a legjobbak, legmegbízhatóbbak kerülhetnek a testőrség elit csapatába. Hatalmas dicsőség, ha kiválasztják őket, amelynek utána is igyekeznek rászolgálni. Parancsnokuk névleg a báró közvetlen tanácsadója, gyakorlatban többször előfordult, hogy a városőrség parancsnokának irányítása alatt álltak. Kiváló kiképzést kapnak, tradicionális kardmesteri formában, fegyverzetük és vértjük pedig a legjobb, amit a báró meg tud fizetni. Képességeik 3-5.szint között mozognak, mindannyian képzettek az alapvető harci technikákban, együttes küzdelemben, a harctéri seborvoslásban, és kifejezetten a lefegyverzésben, hogy meg tudják állítani az esetleges támadókat.

A város nevesebb személyei (főpapok, tanácsadók) nem tartanak fent saját katonai alakulatokat, hanem némi éves "ajándékért" cserébe krízishelyzetben a testőrség parancsnoka megfelelő számú védelmezőt nevez ki a célszemélyek mellé (részben ez az oka annak, hogy fegyverzetük amellet, hogy mestermunka, még áldott is).

Katonák

A katonák alapkiképzésének része a Hadrend (tiadlani kettős, shadoni páros, falkataktika), valamint a lefegyverzés. Felszerelésük kivrt bőrvért, mesterkard, tör, némelyeknél kispajzzsal kiegészítve.

Városőrök

A városőrök szintén tudják alkalmazni a falkataktikát, alapszinten képzettek kocsmái helyzetek kezelésében is. Felszerelésük egyszerűbb, sima bőrvért, tör, lándzsa és valamilyen egykezes fegyver, többnyire rövid- vagy egyeneskard.

Milicisták

Csempészek (Murénák)

Az átlagos csempész pont olyan, ahogyan az emberek többnyire elképzelik őket. Morcosak, elnyűttek, matrózként, karavánkísérőként, rakodóként dolgoznak, és igyekeznek eltitkolni a Murénák iránti elkötelezettségüket. Akadnak köztük értelmesebbek, akik nem kártyázzák el egyetlen este a bevételüket, mint ahogyan vannak olyanok is, akikre jobb odafigyelni, mert ha felöntenek a garatra, kiszalad egy-két kellemetlen dolog szájukon. Többségük tud úszni, elboldogulnak egy kisebb csónakkal, és egy lassú szekérrel közlekedni sem félnek.

Harcértékeik egy komolyabb kalandozónak nem jelentenek kihívást, a városőrökkel mozognak nagyjából egy szinten. A képzettebb/tapasztaltabb tagjaik, akik megélték egyet s mást, közöttük lehetnek képzett harcosok, esetleg harcos/tolvajok.

Tolvajok (Tulipánok)

A tulipánkertben nyíló virágok - ahogy a rend leírásában olvasni lehetett - szinte valamennyien tolvajok. Átlagos képességekkel bírnak, elsősorban besurranó feladatokra koncentrálnak, tehát lopozásuk/rejtőzésük, illetve zárnyitásuk fejlesztésére koncentrálnak, maradék figyelmüket

titkosajtókeresésre fordítják. Az álcázás alapjai szintén birtokukban vannak, a rend meglehetősen sokféle külső kapcsolata révén bármilyen típusú öltözékhez, kellékhez hozzáférhetnek.

Hacsak nem ők szervezik, bizonyosan nem állnak le harcolni, inkább egy füstpatron vagy más elterelés örve alatt menekülnek, hogy később többen, jobban felkészülve térhessenek vissza.

Függelék - Térképek

Ottenby városa

Daelon tervai alapján:
Magyar Gergely 2022.07.27.

□ Városrészek 1 - Kikötő 2 - Raktárak 3 - Mesterségek utcája 4 - Kereskedőtelep 5 - Nemesi negyed 6 - Poldárnegyed 7 - Szegénynegyed 8 - Katonatelep 9 - Főtér 10 - Menekültek	○ Fontos helyek 1 - Bárói palota 2 - Rendfenntartó parancsnokság 3 - Városháza 4 - Velar-templom 5 - Ellana-templom 6 - Ellana-templom 7 - Antoh-templom 8 - Darton-szentély 9 - A Cseresznye 10 - Jade Hid park 11 - Kristály-tó park 12 - Smaragdlevelű liget 13 - Virágkapu liget 14 - Mohos Sziklák kertje 15 - Romos erőd 16 - Ezüst Cseresznye fogadó 17 - Zafir Farkas fogadó 18 - Álmos Lándzsa fogadó 19 - Hájás Bunyós fogadó 20 - Szőlő és Fog fogadó 21 - Ispotály 22 - Égig Éró Fa harcművésziskola 23 - Jade Toll harcművésziskola 24 - Száguldó Lándzsa harcművésziskola 25 - Szomjas Muréna fogadó romja	◇ AKM-i változat helyei 1 - Orvella-templom 2 - Kerta konyhája 3 - gahulok (3) 4 - zombik (3) 5 - Murénák rejtkehelye

2023.07.17.

A cikk a Sötét szívdobbanások kalandmodul kivonata.

Írta: Daelon